

naš čas

Titovo Velenje, 24. avgusta 1989
številka 32 (1988) cena 5500 dinarjev

IZ VSEBINE:

3. Rudnik v stiski
4. Med hmeljarji
4. Kaj pa verige?
5. Vertačnik v vrhu

An club

Kombinat FLL terja rešitev nastalega položaja

V kombinatu Franc Leskošek — Luka Titovo Velenje menijo, da je skrajni čas, da se začne problem, ki se kopičijo zadnja leta in ki postavljajo v nemogoč položaj elektroenergetiko in premogovništvo, resno in sistematično razreševati.

Da je položaj res težaven in resnično terja ukrepe dokazuje pismo, ki so ga naslovili predsedniku izvršnega sveta Slovenije Dušanu Šinigoju. V njem je prikazana vsa teža nastalega položaja.

Predsednika slovenske vlade vabijo na skupen sestanek (prisotni naj bi bili tudi predstavniki drugih dveh slovenskih sozdov), na katerem pa ne bi govorili o kratkoročnih rešitvah temveč o načrtni odpravi vzrokov za težave s katerimi se ubada elektrogospodarstvo in premogovništvo. Te pa so danes: neakumulativnost, nerazumno vprašanje cene in iskanje ustrežnejših, kvalitetnejših virov financiranja poslovanja tako za Termoelektrarno Šoštanj kot Rudnik lignita Velenje.

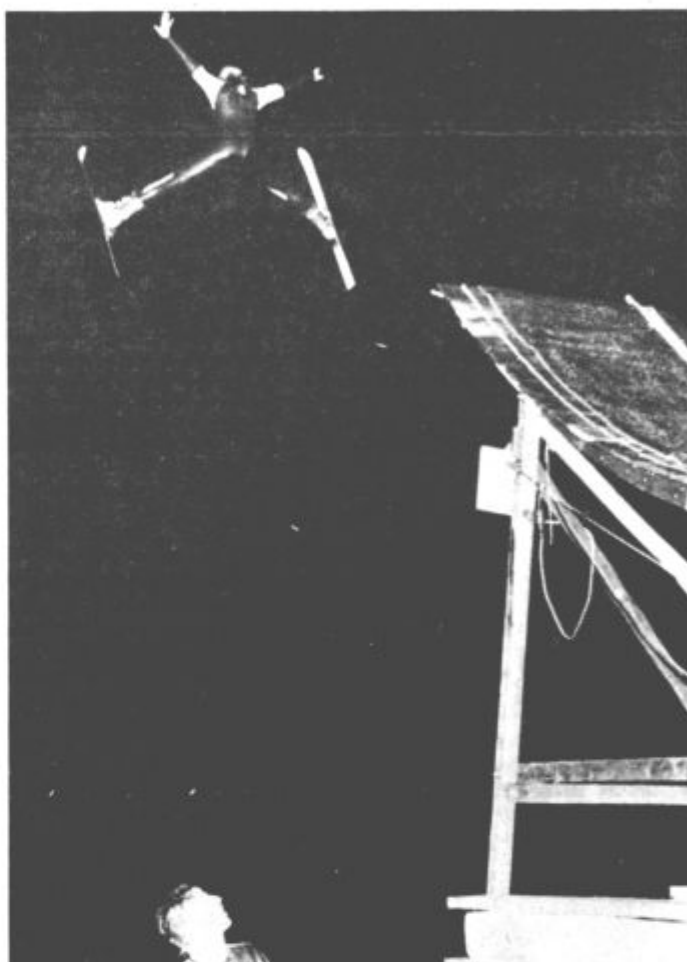
Več na 3. strani.

(mkp)

NOČ OB JEZERU, SREČANJE NA GRAŠKI GORI — V razmaku tridesetih dni so bili v naši dolini kar dve turistični prireditvi. Gotovo so njuni prireditelji bolj ali manj zadovoljni, saj je bil v petek dež, v soboto še oblačno, tako da so prireditelji tega dne verjetno kar malce trepetali nad usodo noči oziroma srečanja. Pa je bilo lepo. Ob jezeru so obiskovalci po dolgem času znova videli v Titovem Velenju pravi ognjemet, navdušeni pa so bili nad držnimi skoki naše državne akrobatske reprezentance v vodo. Organizatorjem srečanja domačih ansamblov na Graški gori — KUD Ivan Cankar in uredništvo Ra-

dia Velenje — so veselje skalili ansambli; ne tistih šest, ki so se udeležili tekmovanja, ampak preostali (prvotno se jih je prijavilo kar 20), ki jih ni bilo. Kljub temu je tekmovanje teklo kot mora. Najboljši so bili Mladi prijatelji iz okolice Maribora. Dobili so zmago občinstva in s tem nagrado Radia Velenje, bili najboljši po oceni strokovne komisije in prejeli iz rok predsednice KUD Ivan Cankar Dragice Oderlab ob zlatem priznanju še najvišjo nagrado srečanje — kipec nošenja ranjenca. Vodja te skupine Rudi Kraner pa je dobil priznanje za najboljšo besedilo (še na str. 8). (S. Vovk)

Petek, 1. septembra, začetek pouka

Letošnje počitnice se za vse šolarje počasi iztekajo in bliža se september, ko vse osnovne in srednje šole odprejo vrata. Kljub temu, da je letos prvi dan septembra petek, so se na Centru srednjih šol tehniške in družboslovne usmeritve odločili, da bodo s

poukom pričeli ta dan, torej v petek, 1. septembra. Novince bodo sprejeli dan prej.

Prav tako bodo tudi na osnovnih šolah pričeli s poukom že v petek.

Petek, 1. septembra je torej prvi šolski dan. (mč)

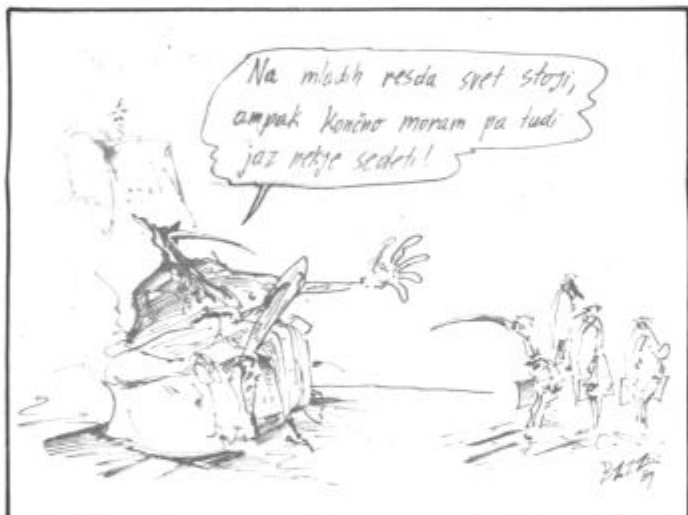
Sarajevo 89

Znova najboljši

V soboto zvečer se je vrnila v Titovo Velenje mladinska delovna brigada Karla Destovnika Kajuha, ki je od 22. julija dalje sodelovala na zvezni mladinski delovni akciji Sarajevo 89. Poleg nje so v drugi izmeni urejali bankine, kopalni jarko na pobočjih Bjelašnice in Ilgmana ter na še nekaterih drugih delovnih mestih mladi iz Splita, Niša, Moskve, Mladenovca.

Povsod doslej, kjer je brigada Karla Destovnika Kajuha, sodelovala, povsod je blestela. Tudi tokrat. Za delovne uspehe in družbene aktivnosti so si velenjski mladinci zaslužili trak akcije. Eni udarni dan pa si presegli celo normo, in sicer za 176 odstotkov, kar je največ odkar akcija poteka. To pa je že 11 let. V svoji vitrini bi lahko brigada hranila, ob vrstni drugih priznanj, še plaketo Veljka Vlahovića, če bi na zvezni mladinski akciji Sarajevo 89 sodelovalo 45 mladih iz velenjske občine, tako pa jih je bilo 24. Po besedah komandanta brigade Saddifa Omerića, je vzrok skromne udeležbe v nerazumevanju vodstvenih delavcev v nekaterih delovnih organizacijah naše občine, na slabšo udeležbo pri srednješolcih pa naj bi bil kriv vpliv stanšev.

Naj ob koncu zapišemo še to, da je od 24 brigadirjev dobilo značko udarnika 10, sedem pa priznanja.

Vlak bratstva in enotnosti

Letos bo popeljal Vlak bratstva in enotnosti bivše medvoje izgnance in njihove sorce k njihovim srbskim gostiteljem 12. oktobra. Pri njih bodo preživeli tri dni.

Vsekakor je razveseljivo, da nadaljujemo s to manifestacijo bratstva in enotnosti stikano v najtežjih časih naše zgodovine, tudi sedaj, ko je naš vsakdan prepleten z mnogimi nesoglasji. Upajmo, da jih bomo vsaj malo razrešili tudi s tovrstnimi srečanji.

Ob 110-letnici novo vozilo

Šoštanjski gasilci so praznovali prejšnji teden stodesetletnico svoje organizacije. Praznovanje je bilo zares pestro in bogato. Med drugim so pripravili na Glavnem trgu veliko gasilsko vajo, pa tekmovanje za Žunkovičev memorial. Mesto so preplavili glasovi gasilskih godb in paradni koraki. Šoštanjski gasilci pa so bili vsekakor najbolj veseli novega gasilskega vozila, ki jim ga je ob jubileju kupila občinska skupnost za varstvo pred požari.

Mi smo za model
formulac
Elkroj

Sramota in bogatija iz oči v oči

V sredstvih javnega obveščanja skoraj vsak dan zasledimo podatke o letošnji turistični sezoni — mimogrede, ti so si zelo nasprotujoči — pred njo in takrat, ko potegnejo turistični delavci črto čeznjo pa, kaj vse bi morali postoriti, če hočemo postati turistična dežela. Naravne danosti imamo menda zelo dobre za tak razvoj, le da marsikje zapisanih, visoko zvanečih besed o pomembnosti turizma za naše gospodarstvo ne znamo prenesti iz papirja v prakso. Pa kaj bi že tako znane in posplošene zadeve pogrevali, ko pa imamo pred očmi dovolj konkretni primer.

Naša občina pri dajanju vse večje prednosti in pomembnosti razvoju turizma ni prav nobena izjema. Žal, le v besedah

in ne v dejanjih. Razmišljanja o izgradnji novega hotela ali vsaj obnovi sedanje stavbe v središču Titovega Velenja, ki si imena hotel sploh ne zasluži več, niso od včeraj. Niti ne iz

Naša tema

preteklega leta, ampak so stara vsaj pet let. Kljub neštetim sestankom dogovorom, sklepom življenje teče po starem. Poskusov, ali so bili dobri ali slabi naj ocenijo tisti, ki se na to spoznajo — da bi se zadeva vendarle premaknila, je nekaj bilo. Očitno pa po mnenju »glavnih« nikoli dovolj dobrih, najboljših za našo občino. Tako hotel, zgrajen leta 1961, kljubuje zobu časa z manjšimi

vlaganji in nič več. Marsikateri turist, tudi tranzitni, se ob pogledu nanj raje odloči za nekaj kilometrov poti naprej, kjer bo našel vsaj solidno sobo s tušem in sanitarijami. Tega »udobja« v hotelu v Titovem Velenju pač primanjkuje.

Turizem se gotovo začne pri nastanitvenih zmogljivostih in šele nato nadaljuje in dograjuje s ponudbo. No, pa saj tudi ta v našem mestu ni takšna kot bi morala biti in kot bi navsezadnje lahko bila.

Gotovo je kanček resnice v tarnanjih, izgovorih, da ni denarja za tako velike naložbe, kot bi bila obnovev oziroma dograditev hotela za uvrstitev v B kategorijo. Kdaj pa ga bo, če vemo, v kako vse večjih teža-

vah gospodarji naše združeno delo. V delovni organizaciji Gostinstvo in turizem Paka sami tega bremena ne zmorejo. Zato je sedaj nekako nerazumljivo dejstvo, da ob denarju niti ni dovolj volje, kaj šele pripravljenosti za združitev moči, sredstev, ... in zadevo urediti.

Z novim oziroma dograjenim hotelom se v Titovem Velenju očitno kaj kmalu ne bomo mogli pohvaliti. No, če z njim ne, se bomo lahko vsaj s stavbo, ki je le streljaj stran od hotela Paka. Morda bi kazalo stopiti tja in povprašati za nasvet in izkušnje. Morda. Morda si sramota in bogatija potem ne bosta več dolgo gledali iz oči v oči.

T. P.

Celjsko območje

Celje: Kratkoročno in dolgoročno

Pretekli teden sta bili za celjski Emo dve pomembni stvari: prva je neposredno in na kratki rok zadevala zaposlene, saj je bilo mnogo takih, ki so dvomili, da bodo ob siceršnjem običajnem izplačilnem dnevu dobili plače, pa so nekateri govorili o novem generalnem štrajku. Vendar je začasno vodstvo tovarne denar zagotovilo in zapletov ni bilo. Druga stvar pa je za ta kolektiv gotovo še pomembnejša: vse kaže, da so prebradili najhujšo krizo in Emu ne grozi več stečaj. Ze ob polletju so dosegli tisto, kar so si sicer zastavili do konca leta — poslovanje so privedli na tako imenovano pozitivno ničo.

Za tovarno je pomembno tudi to, da imajo dovolj dela. Naročil imajo namreč že nekaj časa več kot lahko naredijo v rednem delovnem času, zato tako v tozdu posoda kot kontejnerji delajo tudi ob prostih sobotah. V slednjem tozdu bodo verjetno uvedli še celo tretjo izmeno, saj imajo dokaj ugoden izvozni posel. Precej se namreč tudi pozna, da so število zaposlenih zmanjšali za

okoli 150. Za delavce je dobro tudi to, da so vendarle njihove mesečne kuverte debelejšje — povprečni osebni dohodek je zdaj že 5,5 milijona dinarjev.

Pomembno delo čaka še njihove službe, ki skrbijo za plačilo blaga. Koncem polletja so namreč terjatve do kupcev presegale njihove obveznosti kar 40 milijard dinarjev.

Šentjur: Mladi opozarjajo

Prav v teh dneh, ko so v Šentjurju praznovali občinski praznik (ali pa prav zaradi tega) je prišlo v javnost posebne vrste opozorilo mladih Šentjurčanov. Opozarjajo namreč, da s sedanjim načinom dela ni mogoče pričakovati, da se bodo skobacali z zadnjega mesta lestvice razvosti slovenskih občin. Predsedstvo mladinske organizacije in delegacija za družbenopolitični zbor iz vrst mladih opozarjata, da je gospodarska stagnacija občine prišla do točke, ko morajo res temeljito premisliti in oceniti

vsak svoj prispevek, zakaj so tako trdno zasidrani na zadnjem mestu v razvosti v Sloveniji.

Pravijo, da je pred leti (mislijo predvsem na prejšnje mandatno obdobje) se kazalo, da so določene možnosti, da se tudi v tej občini odrežejo revščine — sedaj pa so ti kljub navideznim premikom dokončno pokopani. Potem ko naštevajo nekatere vzroke (zastoj pri gradnji cest, odlaganje strupenih odpadkov, opuščanje mladinskega prostovoljnega dela, večanje števila zaposlenih, zastoj pri stanovanjski gradnji, podcenjevanje dela v kmetijstvu), ugotavljajo, da so zvedele mnoge konstruktivne pobude, ki so jih delegati tudi sprejeli v občinski skupščini. Ni namreč bilo resnih poskusov in pripravljenosti, da bi te pobude uresničili. Menijo, da je občinska skupščina kot organ oblasti izgubila nadzor nad položajem — tako stanje pa naj bi šlo na roko tistim, ki bi morali skupščini neposredno odgovarjati. Zato šentjurski mladinci zahtevajo, da skupščina uresničuje svojo vlogo organa oblasti — delegati morajo zahtevati odgovorno delovanje tistih organov, ki jim skupščina nalaga delo. Če se to ne bo zgodilo — pravijo mladi — niso več pripravljeni prevzeti ogromne odgovornosti pred zgodovino. Pravijo, da to povedo glasno in

javno v opozorilo pred jesenskim delom skupščine.

Slovenske Konjice: Izvoz še raste

V konjiških delovnih organizacijah se naprej močno zvečuje izvoz. Pri tem je pomembno, da izvažajo prav vse organizacije, tudi tiste manjše. V prvih mesecih so izvoz zvečali za četrtno: za skoraj 15 odstotkov so ga zvečali na zahodno območje, na klinger pa kar za sto odstotkov.

Ceprav izvažajo vsi, vlečejo glavni voz vendarle največje: Unior, Konus in Comet — večino še vedno predstavlja izvoz zreškega Uniorja (polovico). Izvozno naravnost bodo obdržali seveda še v prihodnje. Zato, ker imajo pač nekatere zmogljivosti, ki so jih že zasnovali tako, da bodo prodajali tudi na tuje, tam pa imajo tudi dobre odjemalce, ki cenijo kakovost in točnost. Na tuje se usmerjajo tudi zaradi manjšega povpraševanja na domačem trgu pa tudi, ker so domači odjemalci vse slabši plačniki.

V konjiški občini računajo, da bodo rast izvoza nadaljevali tudi v prihodnjih mesecih in bodo tako izpolnili letni plan, pa čeprav so ga zastavili kar visoko.

(—fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Kakšna bo jesen?

Te dni se mnogi sprašujejo, kakšna jesen nas čaka. Vendar se o tem najmanj sprašujejo vremeni — razen tistih, ki se ozirajo po pesnikovem vprašanju, kdaj bodo »vremena Krajncem se zjasnila«. O jeseni pa ta čas največ razmišljajo gospodarstveniki, z njimi vred pa še vsi ostali, ki smo odvisni od domišlj naše vlade in drugih, ki krojijo našo bodočnost.

Zdaj so namreč taki časi, ko si ne upamo reči, da bo kmalu prišla dobra tetka jesen in nam nazula pridekov. Prvič ne zato, ker je pri nas znano, da več ko je česa, bolj poskočijo cene, drugič

pa tudi zato, ker nam tetka jesen prinese običajno mnoga huda presenečenja. Najbolj so seveda presenečeni tisti, ki so v vročem poletnem času pozabili misliti vnaprej: pa jih preseneti začetek šolskega leta, pa nakup ozimnice, kurjave ... Cena učnih pripomočkov kaže, da je pri nas učne res velika dragocenost. Še sreča, da je osnovnošolsko šolanje obvezno — drugače bi imeli vse več takih, ki ne bi imeli niti osnovne izobrazbe. Pa tudi nepismenih — to bi bilo najhuje ob izbiranju raznih delegatov, ki se morajo prebijati skozi obsežna pisna gradiva. No, morda pa na

to računajo tisti, ki si zdaj prizadevajo za zmanjšanje delegacij in s tem delegatov.

Tudi kurjava ima pri nas že dolgo čudežno moč: da nas namreč močno pogreje že prej, preden jo sploh začnemo uporabljati. Cene namreč grejejo močneje kot samo kurivo. Premog, elektrika in kurilno olje kar tekmujejo med sabo, kdo bo cenovno pomembnejši. Pa tako ni čudno, da imajo vsi ti »zlata« imena — črna zlata, tekoče zlato ...

Seveda bi si ljudje želeli, da bi cene pri nas zamrznil. Da bi jih zacementirali, jih postavili pred znak STOP. A kaj ko ima lahko tak ukrep še drugega, sestrsk-

ga: da bi namreč zamrznil tudi plače. Za kaj takega pa ni skorajda nihče. Najmanj seveda tisti, ki so že spoznali, da se plače ne dvigajo za stroji, ampak na protestnih zborih. Saj lahko vsak dan slišimo za štrajke, kjer zaposleni zahtevajo za polovico ali kar za sto odstotkov višje plače. Odgovorni jih sicer najprej prepričujejo, da kaj takega ni mogoče, potem pa v glavnem pustijo in mimo uspehov dobivajo delavci višje plače. To pa pomeni, da plač ne krojijo roke, ampak usta.

In tudi zaradi takih primerov se mnogi sprašujejo, kaka bo letošnja jesen. Da bo vroča, vedo domala vsi. Če pa bo tudi padalo, treskalo in letelo — no to bo kmalu videli.

(frk)

Spet peš v Logarsko dolino

Jožetu Zorku, celjskemu fotografu in »glavnemu« pri pripravi pohoda v Logarsko dolino, se je doslej prijavilo že nekaj nad 60 udeležencev, ki se bodo naslednjo soboto, 2. septembra odpravili peš od Celja do Logarske doline. Vendar tokrat pričakujejo, da bo pogumnih najmanj 150 — organizatorji pa so letos akcijo zastavili še resneje kot doslej. Poskrbeli bodo za okrepčila ob vsej 75 kilometrov dolgi poti — in to za vse: tiste najhitreje in tiste, ki se bodo na to pot podali počasneje. Časovna omejitev je namreč dokaj velika, saj morajo priti udeleženci do cilja v 16 urah.

Organizatorji želijo, da se prijavi čimveč udeležencev iz raznih krajev Slovenije, s prijavi pa naj pohiti, da bodo lahko za vse pripravili vse kar je potrebno — da ne bo nihče ne žejen ne lačen.

Celjski teritorialci bodo v Logarski dolini tudi postavili velik šotor, tako da bodo lahko tisti, ki bodo to želeli, na cilju tudi prespali in se vrnili domov naslednji dan.

(—fk)

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 5500 dinarjev. Mesečna naročnina 21.000 dinarjev, trimesečna naročnina za individualne naročnike 60.000 dinarjev, trimesečna naročnina za tujino 102.000 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer, tozdr Mariborski tisk Maribor.

Naročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Nova kolektivna pogodba

Republiški odbor sindikata delavcev obrti v Sloveniji in Zveza združen obrtnikov Slovenije sta sklenila novo kolektivno pogodbo o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki. Ta pogodba je izšla v posebni brošuri kot priloga revije »Delavec v obrti.« Tako je prišla kolektivna pogodba dejansko do vsakega obrtnika, pa tudi do vsakega delavca, ki dela pri samostojnem obrtniku. Splošno pa je znano, da nekateri obrtniki, enako pa tudi delavci, kaj dosti ne berejo kolektivnih pogodb in jo vzamejo v roke šele takrat, ko »stvar zagosti« in ko je praktično že prepozno. Zato je najbrž prav, da vse prizadete tudi s tem sestavkom seznanimo o pomembnih vprašanjih s področja ureditve delovnih razmerij pri samostojnih obrtnikih.

Predvsem je treba povedati, da kolektivna pogodba izvaja iz zakona o delovnih razmerjih. Zato bo verjetno kmalu doživela dopolnitve in spremembe, ko vemo, da bo na jesen sprejet nov, zvezni zakon o delovnih razmerjih, ki bo postavil nova temeljna določila na podlagi katerih bodo potem posamezne republike izdale republiške zakone o delovnih razmerjih. Že takoj na začetku pa je treba dodati, da velja republiški zakon o delovnih razmerjih in s tem tudi kolektivna pogodba za vse delavce in samostojne obrtnike, ki delajo oziroma izvajajo delo na območju SRS. Zato so v zmoti tisti obrtniki, ki prihajajo od drugod (iz drugih republik oz. pokrajin) in trdijo, da za njihove delavce ne velja ta kolektivna pogodba o kateri želimo v tem, pa tudi v bodočih sestavkih, kaj več napisati.

Vsak obrtnik lahko zaposli delavca le na tak način, da objavi potrebo po delavcu z oglasom, in ga mora obvezno poslati pristojni skupnosti za zaposlovanje, lahko pa ga tudi objavi v časopisu. Obrtnik povsem samostojno odloči koga izmed kandidatov bo izbral. Mora pa biti previden že takrat, ko objavi oglas. V njem namreč mora napisati kaj bo delavec delal in kakšno izobrazbo mora imeti. V oglasu mora zlasti povedati ali bo delavec na poskusnem delu ali ne. Vsakemu delavcu mora dati rok za prijavo, ki ne sme biti krajši od 8 dni in mu pri tem tudi povedati v katerem roku ga bo obvestil o izidu izbire! Vsakega kandidata mora obrtnik pismeno obvestiti in mu tudi obrazložiti zakaj je izbral drugega kandidata in ne njega. Kolektivna pogodba le izjemoma dopušča, da sklone obrtnik delovno razmerje brez oglasa (čl.

7). Vendar mu pogodba nalaga, da mora v takih primerih obvezno in v roku 8 dni obvestiti pristojno skupnost za zaposlovanje. Seveda pa je tudi določeno, da lahko zaposluje delavce le tisti samostojni obrtnik, ki zmore izpolnjevati napram zaposlenemu delavcu vsaj minimalne standarde za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju. Tu gre za najnižji OD, zagotovitev malice, regres za dopust itd.

Kolektivna pogodba dokaj podobno nato obravnava nastanek delovnega razmerja, nastop dela, razporeditev na delo in poskusno delo. Tu je treba poudariti, da še danes mnogi obrtniki tvegajo, ko delavca zaposlijo, a z njim prehodno ne sklenejo in podpišejo posebno pisno pogodbo o delovnem razmerju. Ta pogodba pa je izredno pomembna tako za obrtnika, kot za delavca. V njej namreč morata oba podrobneje določiti pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, nastanek oz. nastop dela, poskusno delo in drugo, še zlasti pa potek in prenehanje delovnega razmerja. Obrazec take pogodbe je zelo dobro izdelan, a kaj ko ga niti obrtnik, niti delavec v celoti ne prebereta. Zato bi morala biti naloga tako obrtnega združenja, kot tudi sindikata v tem, da bi vse prizadete opozarjala na pomembno poznavanje celotne vsebine pogodbe. Nepoznavanje določil pogodbe in nesklentitev pismene pogodbe o delu, prvenstveno škoduje obrtniku, ne pa delavcu, ki je pač vesel, da je dobil delo in niti ne more siliti obrtnika, da sklone pismeno pogodbo, ko tudi sicer za nesklentitev odgovarja obrtnik pred sodnikom za prekršek o čemer bi pač veljalo razmisliti.

(dalje prihodnjici)

Gorenje

Stalno iskanje novih oblik transporta

V Gorenju si zadnja leta prizadevajo tudi, da bi, kolikor je mogoče, poenotili nastop in aktivnosti na področju logistike. Novosti, ki so jih uveljavili pri spremljanju in usmerjanju blagovnih tokov zagotavljajo, upoštevajo količine, nižjo osnovno ceno, lažje obvladovanje in učinkovitejši kombiniran transportnih sredstev, prav tako pa tudi doseganje drugih populstov.

Za potrebe Gorenja pripeljejo v Titovo Velenje na leto okrog 160.000 ton reprodukcijskega materiala in sestavnih delov, od tega okrog 60.000 ton po železnici (v kontejnerjih blizu 2.000 ton). Prevladuje blago, ki je tehnično maksimalno prilagodljivo za racionalno obravnavanje po načelih UNIT-LOAD (združene enote), najmanj pa je blaga, ki terja svojevrstne pogoje obravnavanja. Iz Titovega Velenja pa odpremo v povprečju letno prav tako okrog 160.000 ton izdelkov in sestavnih delov zanje, od tega skoraj 120.000 ton po železnici (v kontejnerjih blizu 2.000 ton). Izdelke Gorenja so lani odpeljali iz Titovega Velenja s 17.000 železniškimi vagoni, od tega je bilo kar 7.500 vagonov naloženih z izdelki za prodajo na tuje trge.

Hkrati z odločitvijo o enotnem in celovitem obvladovanju blagovnih tokov, so uveljavili tudi novo delitev dela.

Tako so zagotovili enoten nastop oziroma poenotenje pogojev za vse delovne organizacije poslovnega sistema Gorenje na področju špediterskih in carinskih poslov, lokalnega in mednarodnega kamionskega prevoza, prekomorskega prometa, odnosov z železnico, skladiščnih dejavnosti in zavarovanja blaga v transportu. Racionalizirali so logistične tokove ter spremljanje, obvladovanje in znižanje stroškov blagovnega prometa.

Med drugim so začeli uveljavljati tako imenovane »zaprete transportne poti« pri kamionskih prevozi (tour, retour), seveda na osnovi vnaprej izdelanih načrtov. Tako so uspeli za opravljene storitve zagotoviti 20 % popust. Izboljševati so začeli strukturo prevoznih sredstev. Re-

Leta 1987 je začelo Gorenje prevažati velike gospodinjske aparate do tujih kupcev s specialnimi železniškimi vagoni družbe »Transwaggon«. Tako so transportne stroške na enoto mere zmanjšali za 20 %. Vagoni družbe »Transwaggon« so namenjeni le za prevoz izdelkov bele tehnike, papirja in nekaterih sestavnih delov za avtomobilsko industrijo, med prevozom pa ne more priti do poškodb izdelkov.

Omeniti velja tudi, da so v Gorenju v prizadevanjih, da bi kar najbolj načrtno organizirali, usmerjali in spremljali blagovne tokove, uveljavili koordinacijo odpreme za skupne kupce iz različnih Gorenjevih proizvodnih organizacij, posebej se za odpremo v prekomorske dežele. Pripravili pa so tudi projekt skladiščenja izdelkov, osnovno vodilo pri tem pa je bilo, da morajo v Jugoslaviji izdelke kar najbolj približati končnemu kupcu, na tujem pa jih skladiščiti v smeri transporta.

(vs)

Do inozemskih kupcev prevažajo Gorenje velike gospodinjske aparate z železniškimi vagoni družbe »Transwaggon« (Foto: H. Jerčič)

Velike gospodinjske aparate, namenjene tujim kupcem, so lani v Gorenju naložili v 1.200 železniških vagonov. Letos bo njihovo število še večje (Foto: H. Jerčič)

Kombinat FLL s pismom Dušanu Šinigoju opozoril na kritični položaj

Stečaj rudnika — vprašanje časa?

Stečaj Rudnika lignita Velenje — vprašanje časa, je naslov pisma naslovljenega na predsednika slovenskega izvršnega sveta Dušana Šinigoja. Z njim so v kombinatu Franc Leskošek-Luka v Titovem Velenju želeli opozoriti tudi javnost o tem, v kako težkem in nezavidljivem položaju se je znašla ta delovna organizacija, z njo pa tudi elektrogospodarstvo in premogovništvo.

Nakopičeni problemi iz preteklih let, pa neresno razreševanje problema elektrogospodarstva in premogovništva — napisanih je bilo kup analiz, od njih pa doslej še nobenih efektov, je odgovorne v kombinatu prisililo, da pristojne organe v republiki seznani o izredno težkem položaju. Rudnik lignita Velenje je ob polletju izkazal izgubo o čemer smo že pisali, izguba pa je nastala tudi v drugi energetski delovni organizaciji tega kombinata — Termoelektrarnah Šoštanj.

Prve težave v poslovanju Rudnika lignita Velenje so se pojavile že v maju, ko so se pričele blokade in težave pri izplačevanju osebnih dohodkov, vrh pa so dosegle pri izplačilu osebnih dohodkov v avgustu. »Komaj nam je uspelo izpeljati izplačilo osebnih dohodkov in razrešiti blokado v temeljnih organizacijah, da je bilo sploh mogoče izplačati osebne dohodke. Ključni problemi in razlogi za takšno stanje pa se s tem niso razrešili. Prisilili pa so nas, da smo se tega problema lotili z druge strani. Treba je začeti razreševati vzroke za takšno stanje in ne posledice, ki se sicer kažejo v izredno težkih likvidnostnih situacijah,« pravi Viktor Robnik, član kolektivnega poslovnega organa kombinata Franc Leskošek-Luka, zadolženega za področje ekonomike in financ. In iz tega razloga tudi pismo Dušanu Šinigoju.

Visoka cena denarja požira dohodek

V pismu so opozorili slovenski izvršni svet na materiale, ki so jih skupaj pripravili vsi trije slovenski sodi — poleg kombinata Franca Leskošek-Luka, tudi REK Zasavje in sozd EGS. V sanacijskem programu elektrogospodarstva in premogovništva so pokazali na ključne razloge za stanje v katerem so se znašli. »Treba se je zamiliti med stopnjo finančne samostojnosti v elektrogospodarstvu in premogovništvu, še posebno pri slednjem, ki svojo produkcijo opravlja z dragimi kratkoro-

Viktor Robnik

čnimi krediti. Pomanjkanje trajnih obratnih sredstev in nedogovorna politika do cene električne energije sili energetske delovne organizacije v odvisnost od bančnega denarja. Na drugi strani pa jim visoka cena denarja požira dohodek, povečuje proizvodne stroške in ceno proizvoda,« pravi Viktor Robnik.

Posledice takšnega poslovanja? Te, da se danes v kombinatu otepajo ogromne zadolženosti. Slikovit dokaz: 15. avgusta letos so imeli za 770 milijard dinarjev kreditov, za kar plačujejo seveda nedopustno visoke stroške, saj so za to obdobje plačali že nad 450 milijard dinarjev obresti!

»Resnost položaja pa se ne kaže samo v tem, da nam po plačilu obresti in osebnih dohodkov ne ostane sredstev za pokritje najnujnejših materialnih stroškov, ampak tudi v dejstvu, da je bančni sistem izgubil zaupanje v našo poslovno in nam odrekal nadaljnjo odobranje kratkoročnih kreditov vse dotlej, dokler se ne sanirajo razlogi za takšno stanje. Te razloge pa smo, menim, da dovolj strokovno, obdelali v sanacijskem programu,« je prepričan Viktor Robnik.

Rešitev? Nikjer drugje kot v odpravi vzrokov

V pismu so predsedniku izvršnega sveta Dušanu Šinigoju predlagali sestanek. Ampak ne sestanek na katerem bi razreševali problem likvidnega denar-

ja 15. septembra za izplačilo osebnih dohodkov in zapadlih obveznosti. Sestanek so predlagali zato, da se načrtno lotijo vseh vzrokov in težav s katerimi se ubada elektrogospodarstvo in premogovništvo: neakumulativnosti, nerazrešenih vprašanj cene električne energije, in da se za bodoče poslovanje najdejo ustrezni, kakovostnejši viri financiranja poslovanja tako v RLV kot v TEŠ.

Zadnja podražitev električne energije, ki velja od ponedeljka in jo je sprejel ter določil Zvezni izvršni svet — 49 odstotkov, (kot morda veste, pa je bil predlog strokovnih služb elektrogospodarstva, ki naj bi ga potrdil delavski svet EGS-a znatno višji) po oceni Viktorja Robnika ni odstotek, ki bi lahko pomenil rešitev, ker ne pomeni veliko, ali celo ničesar, »ker prihaja z zamudo in ne v dovolj visokem odstotku,« pravi Viktor Robnik. Pričakovati je bilo, da bo cena električne energije spremljana z rastjo cen industrijskih proizvodov, toda že v polletju podatki kažejo, trend pa se tudi nadaljuje, da za to rastjo krepko zaostaja tako cena energetskega premoga kot električne energije. To je torej kaplja v morje, ne glede na to, da pomeni vsaka podražitev in vsak odstotek za porabnika obremenitev.

Je stečaj Rudnika lignita Velenje res vprašanje časa?

Kot poudarjajo v kombinatu in kot so v pismu tudi zapisali s takšnim naslovom nikakor niso hoteli biti »bombastični«, hoteli pa so z njim opozoriti na resnost položaja.

Na Rudniku lignita Velenje je imelo 11 temeljnih organizacij že preko 63 dni blokade, 3 temeljne organizacije pa bodo, če se rešitev ne najde, »nismo pa za gasilske rešitve,« od 11. do 18. septembra dosegle zakonske osnove za uvedbo stečajnega postopka. Tega pa si verjetno ne zna predstavljati nihče. Le kako bi si naj za tako pomembno organizacijo za slovensko družbo kot je Rudnik lignita Velenje?

Kakšen bo potek dogajanja po pismu predsedniku IS Slovenije in po seznani slovenske javnosti z njim, pa bomo pisali sredi septembra.

M. Krstič-Planinc

Razpad mestotvorne arhitekture v dolini (12)

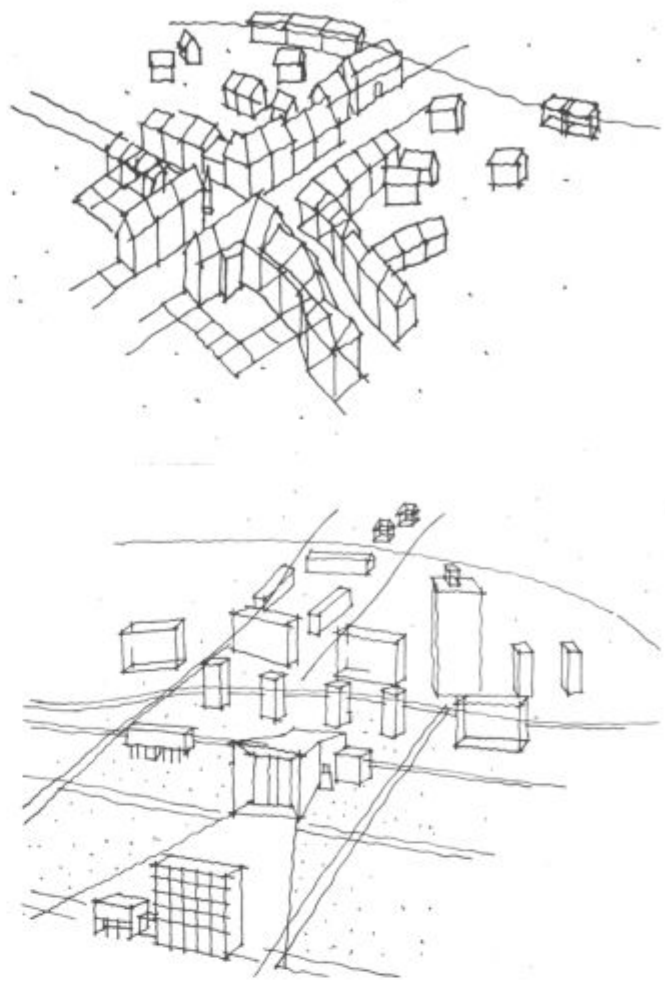
Začetek problema

Se pred analizo in kritiko mestotvorne arhitekture je dobro ponovno opozoriti na zanimivost, da imamo v naši dolini, dva povsem različna tipa mest.

Šoštanj kot tip srednjeveškega mesta in Titovo Velenje kot tip mesta moderne. Iz prejšnjih opisov, se da razbrati namembnost vsakega posebej in kot posledica povsem različno oblikovanje le teh. Svoj, lasten značaj mesta odseva tako na nivoju urbanizma kot na nivoju arhitekture. Šoštanj ima svojo identiteto, drugačno od velenjske. Priznavanje in upoštevanje mestne identitete pa že omogoča novo merilo kvalitete arhitekture — kontinuiteto.

Poiskus primerjave mest v smislu rangiranja katero je boljše od drugega, je nesmiselno. Saj sta se obe mesti z istimi arhitekturnimi elementi, istim upoštevanjem hierarhijske stavbnih tipov in z enakim občutkom vsajanja v širši prostor označili v različna mestna tipa. Gre za eno arhitekturno abecedo, izpisano dvakrat drugače. Danes, v času vsesplošne »pluralizacije, demokratizacije« se različnost zopet javno priznava kot nekaj pozitivnega.

V nečem pa ima Šoštanj prednost pred Titovim Velenjem. V svojem daljšem nastajanju si je uspel precej nedvomno določiti svoj mestni karakter. S tem je ta tudi čitljivejši. Titovo Velenje si je v svojem krajšem razvojnem obdobju sicer uspelo nastaviti svojo identiteto, ki pa je danes zaradi nje ne nedokončnosti, nepravilno razumljena. Ogrožena je njegova identiteta, identiteta mesta moderne. Kontinuiteta arhitek-

turnega razvoja Titovega Velenja pa se je v sedemdesetih letih grobo prekinila. V istem obdobju lahko opazimo tudi v Šoštanju poizkus izničenja njegovega celotnega dotedanjega razvoja.

V čem pravzaprav je stvar? Saj so v tem času skoraj vsa mesta v širšem prostoru nenadoma ogrožena. Dosledni poizkus neupoštevanja različnosti mestnih identitet (tako pozitivnih,

kot negativnih) daje slutiti, da ni vzrok temu neznanje in nerazumevanje dosedanjega arhitekturnega razvoja. Gre za namerano zanižanje. Se več. Preko že razberljivih, novih pravil, se da občutiti novo obdobje gradnje, nov nasilni arhitekturni stil.

Prihodnjič njegova analiza.
EDI VUČINA, NANDE KOPNIK

Vegrad

Največ dobička je na tujem

V času poglobljene gospodarske krize, so gradbeniki v šeposebej težkem položaju. Denarja za gradnjo je namreč vse manj, to pa seveda pomeni, da jim zmanjkuje dela in konkurenca med njimi je postala že neizprosna.

Pomanjkanje dela na domačem področju, v Šaleški dolini, so dodobra okusili že tudi Vegradovci. Tu imajo le še nekaj gradbišč. Večje gradbišče je čistilna naprava v Šoštanju, pa stanovanjski blok v Šoštanju, pripravljajo se na začetek stanovanjske gradnje na Selah in že lahko z naštevanjem kar zaključimo. Omeniti seveda velja še, da končujejo dva večja objekta — banko in SDK (na tega so še posebej ponosni) in halo Sipaka ter opravljajo različna rekonstrukcijska dela na nekaterih objektih Gorenja in REK.

»Na območju občine Velenje stanovanjska gradnja že nekaj časa močno upada, zato smo bili prisiljeni naš glavni program preusmeriti drugam. Okrepili smo našo enoto v Beogradu (tu imamo skoraj tretjino zmogljivosti), vse bolj pa se uveljavljamo tudi na področju Zagreba,« pravi namestnik direktorja Vegrada Miroslav Bukvič.

Stanovanjska gradnja je v občini Velenje resnično v upadanju in to ne le zaradi pomanjkanja stanovanjskega denarja, ampak tudi zaradi komunalnih težav v občini, saj nimamo opremljenih stavbnih zemljišč. Vegrad je na primer lani zgradil skupaj 445 stanovanj, od tega na velenjskem območju 171. Letos jih bodo pričeli graditi 111, predali pa jih bodo le 18.

To je zares skromna številka, z veliko večjimi pa se lahko pohvalijo na Zagrebškem področju, kjer gradijo trenutno 279 stanovanj, še letos pa jih bodo predali 107. »V Zagrebu imamo naša največja gradbišča,« pravi Miroslav Bukvič, »in zares smo veseli, da smo se pravočasno usmerili na ta trg, ki je plačljivo še vedno visoko sposoben. Kljub temu, da imajo izredno veliko gradbeno konkurenco, smo tu uspehi. Povsem enako velja tudi za Beograjsko področje, kjer imamo v gradnji 344 stanovanj, letos pa jih bomo predali 175.«

Skupaj gradi Vegrad na območju, kjer stanovanjska gradnja še ni v tolikšnem zatonu kot v Šaleški dolini, 734 stanovanj, kar je nedvomno visoka številka. Miroslav Bukvič jo primerja s števi-

lom stanovanj, ki so v tem času v gradnji v celotni Sloveniji — 799. Ob tej primerjavi so s pridobivanjem stanovanjske gradnje resnično lahko zadovoljni.

Poleg omenjenih tržišč, velja omeniti tudi Vegradov uspešen prodor na otok Krk, kjer je seveda v ospredju turistična gradnja, ki je zanimiva tudi za tuje vlagatelje. Vse večji pa so tudi njihovi uspehi na tujem, kjer imajo v tem času razporejenih že petino svojih zmogljivosti, v Zvezni in demokratični republiki Nemčiji, Avstriji in Sovjetski zvezi pa ima delo kar okoli 380 njihovih delavcev. Zunanji trg pa je tudi področje, kjer dosegajo največji dobiček.

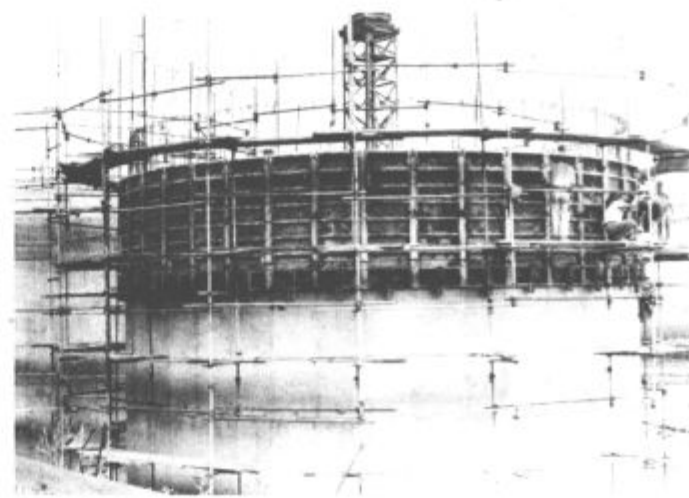
Kadar Vegradovci govorijo o svojih prednostih, k vsemu naštetemu pridajo tudi svoje industrijske programe, ki jim omogočajo, da gradijo izredno hitro. Še posebej veseli so, da so z gradnjo v prostorski elementi prodrli v Demokratično nemško republiko. Manj konkurenčna pa sta v tem trenutku program Vemont in Velak, s katerima so se uveljavljali po vsej Jugoslaviji, tovrstna gradnja pa je močno upadla. Vse pa kaže, da bodo tudi s tema programoma v kratkem prodrli na tuje.

V tem trenutku ima Vegrad svoje zmogljivosti povsem zasedene, pogosto so prisiljeni najemati celo kooperante, tako pa bo tudi do konca leta.

Če ocenjujemo torej njihove proizvodne rezultate, so ti vsakakor zadovoljivi. Kaj pa številke? »Tudi finančni pokazatelji za prvo polletje, so zadovoljivi. Če se primerjamo z ostalimi slovenskimi gradbeniki, lahko rečemo, da smo uspešni. Izkazali smo zadovoljiv dobiček, v izgubi ni niti ena poslovna enota in upam, da bomo približno tako tudi sklenili letošnje leto.«

Vse to pa nas ne bo uspalo, saj bomo že v jesenskem obdobju temeljito analizirali vse naše stroške, namenili vso pozornost pripravi planov za naslednje srednjeročno obdobje, v katerih moramo najti pot k racionalizaciji našega poslovanja in Vegrad spremeniti v pravo podjetje, ki bo še uspešnejše.

Mira Zakošek

Največje Vegradovo gradbišče v Šaleški dolini je čistilna naprava v Šoštanju

Pod prho

Koliko čekov komu?

Ček je zakonito plačilno sredstvo, ki so ti ga zaenkrat še dolžni vzeti povsod, kjer z njim plačujes blago ali storitve. Nekaj se govori, verjetno pa tudi dela na tem, da bo po Novem letu drugače, da bo plačilo s čeki lahko tudi zavrženo. In ker so časi taki, da za precejšnjo nominalno vrednost dobiš kar nekaj centimetrov gotovine, sploh če ti jih ponudijo v manjših bankovcih, ljudje pač bolj pišejo čeke. Prvič, ker so temu namenjeni, drugič, ker se tako plačevanje preprostejše in tretjič, resnici na ljubo, ob nerednem in počasnem vnovčevanju čekov tudi ceneje.

Po čeki pa je treba vsake toliko časa v banko. Zdaj smo tam zaradi česa tole sploh pišem. Sama težav pri tem še nisem imela, bila pa sem že priča pogovorom bančnih delavcev z lastniki tekočih računov, ki so me kot opazovalko včasih zabavali, drugič spet jezili, bi me pa v aktivnejši vlogi gotovo žalili.

Doslej mi namreč še ni uspelo pogruntati sistema po katerem kakšna banka odloča o številu čekov, ki jih bo komu zaupala. Trdim pa, da kriteriji na osnovi katerih bi jih lahko delila, niso najbolj izdelani. Pa bi lahko bili. Brez tega pa dobi človek občutek, da to, koliko čekov in komu, presoja uslužbenka, ki tistikrat, ko čeki potrebuješ, opravlja to delo. Po moji laični ugotovitvi bolj na oko, saj se drugače ne bi dogajalo, da jih pri eni dobiš toliko, pri drugi pa toliko.

To, da bi lahko bilo temu res tako, potrjujejo besede, ki jih je javno izrekel predstavnik Ljubljanske banke, da lahko uporabnik tekočega računa dobi tudi 100 čekov, če mu banka seveda zaupa. Najbrž pa ne na pogled. Ker bi to lahko pomenilo tudi, da meni, ki so mi jih zadnjič odmerili 20, pa po odločnem protestu še deset, ne zaupajo najbolj. Pa mislim, da temu ni tako. Prej bi rekla, da je

odmerjeno število čekov, deset ali dvajset, tihi dogovor bančnih delavcev, ki so se ob poplavi čekov v obtoku znašli v težavah. Morda pa bi tako radi zajezili tudi romarske poti, ki naše iznajdljive državljane vodijo do bolj zakonitih bank in pošt od koder ni čekov na spregled tako dolgo, da se jim to izplača. Ampak to ni prepovedano. Kot tudi ni »prepovedano«, da banka obrača denar svojih varčevalcev, in zato tudi ni smel obračati svojega. In tudi zato ne morem pristajati na to, da me banka ob prošnji za čeki, obravnava subjektivno in, mi jih dodeli toliko kot sem na pogled kateremu uslužbencu vredna, enkrat več, drugič manj.

Seveda je treba povedati še nekaj — če zahtevaš čekov več, te vsaj na moji, Ljubljanski banki vprašajo, če greš morda na dopust. Kot da je to najbolj bistveno?

(mkp)

Pri Dvornikovih obirajo hmelj na roke

Tudi obiralni stroji ne delajo zastoj

Lušno in veselo je bilo pred toliko leti prav v tem času na vsaki pedi zemlje, kjer je rastle zeleno zlato. Levji delež zaslug so imeli obiralci, ki so od zgodnjih jutranjih do poznih večernih ur trgali in obirali panogo za panogo tja od prvih dni v mesecu septembru. Toda, časi se spreminjajo, z njimi vred tudi marsikaj drugega. Že kar precej let je minilo od takrat, ko so tudi v hmeljarstvu pridne, okraspane roke zamenjali obiralni stroji in v hmeljiščih ni več obiralcev.

Vsaka stvar ima dobre in slabe strani so prepričani pri Dvornikovih v Lokovici, ki kljub sodobnim pripomočkom ostajajo zvesti časom, za katerimi se človeku včasih kar stoji. Vse od prvega dne, ko so svoja polja zasejali s sadikami hmelja — od leta 1952 dalje — obirajo zeleno zlato na roke. Edini v Saleški dolini, pa verjetno tudi daleč naokrog so, ki spravljajo pridelek na klasičen način. »Veste, hmelj je zelo zahtevna kultura in človek se mu mora v celoti posvetiti, če hoče imeti kakovosten pridelek. Golding, s katerim imamo zasejanih 35 arov zemlje, je preveč občutljiv za mehanske preste, ki ga ne morejo obrati tako lepo kot obiralci. Že res, da bi bila tale njiva obrana veliko hitreje kot bo, če bi ga spravljali strojno. Toda, takoj bi bil pridelek vsaj za 25 odstotkov manjši, ob prevzemu pa uvrščen v nižji razred,« pravi Ivan Dvornik in nadaljuje: »Raje damo nekaj denarja več in zadovoljni smo mi ter kupci. Sicer pa, saj obiralni stroji ne delajo zastoj.«

Martina Dermol

Ob tem je treba zapisati, da tudi vsa druga potrebna opravila v hmeljišču opravijo ročno; od odkopavanja, obrezovanja, škropljenja. »Naporno je ja, toda če ima človek veselje, voljo in v bližini se sosedje, ki radi priskočijo na pomoč, potem gre.« Če se česa boji, potem je to prav obiranje. Vse težje je namreč dobiti ljudi, ki bi bili voljni obirati hmelj na roke, prav v sezoni pa kaj rado obrne hrbet kmetu še vreme.

Ob vprašanju o letošnji letini zadovoljstva gospodar ni mogel skriti. Dobra bo, smo sklepali po njegovem nasmehu. In prav smo imeli. »Če smo ga lani natehtali 500 kilogramov, ga bomo letos vsaj 100 kilogramov več,« je razmišljal in ocnjeval na glas. Tako kot lani, predlani in še nekaj let nazaj ga bodo pri odkupu gotovo znova uvrstili med najbolj ka-

Idila, ki je prihodnje leto tudi pri Dvornikovih ne bo več

kovostnega, saj ga tudi sušijo sami.

Hmelj po ocenah sogovornika pri ceni trenutno dobro »stoji«, čeprav ta ni takšna, da bi se lahko z njo hvalili. Obiralcem bi radi stisnili v kuverto več kot stari milijon za škaf, vendar ne morejo. Po pogodbi bi smeli plačati le 500 starih tisočakov. No, Ivan sedaj drži pesti, da bi vreme »zdržalo« in da bodo do zadnje panoge hmelja obiralci tako pridni kot so bili v prvih dneh.

Ti seveda o letini ne razmišljajo, niti dosti ne o plačilu. Večina namreč ni »prišla« v hmelj zaradi zaslužka, ampak predvsem zato, da bo Dvornikovim pomagala pri spravilu pridelka. »Moramo pomagati drug drugemu kadar je treba,« so ob našem obisku poudarjali Dermolovi, ki so pomagali prejšnjo nedeljo polniti vreče hčerki Martini. »Obiranje zele-

nih kobul ni naporno, počitnice pa tudi niso samo za lenarjenje. Ker je letos hmelj lep, ga kolikortoliko spretni prsti kar nekaj naberejo. Po 12 škafov na dan ga namerim. Kadar pa mi pomagajo domači, potem še več,« pravi Martina, ki bo plačo za trud razdelila: večino za nakup šolskih potrebščin. Če pa bo kaj ostalo, pa za kakšno uro vožnje za voziški izpit.

Letos bo pri Dvornikovih še po starem. Kaj pa prihodnje leto? Slabo kaže. Sadike so stare 20 let in zamenjati bi jih morali oziroma zasaditi na drugo površino. Žal, na ravnini, prislonejeni v breg — tako pravi kmetiji Ivan, ni ustreznih površin, ki bi jih lahko nato obdelovali s stroji.

Najbrž hmeljarili ne bodo več, ampak preusmerili proizvodnjo v živinorejo in sicer prirejo bikov.

Bodo skupnosti stanovalcev verige odstranile same?

Po odloku imajo čas do začetka septembra

Zbori velenjske občinske skupščine so v začetku julija sprejeli dopolnjen odlok o ureditvi prometa v naseljih na območju občine Velenje. Ta odlok med drugim izrecno prepoveduje tudi ograjevanje odprtih parkirnih mest. Prepoveduje torej tisto, kar je v teh dneh še videti — količke, verige, ključavnice.

Če pride, pravi odlok, do ograjevanja parkirnih mest na funkcionalnih površinah stanovanjskih blokov, pristojna cestno-komunalna inspekcija odredi, da se ograditev odstrani na stroške upravljalca površine. Odlok je za odstranjevanje ograd, če tega ne bodo storile skupnosti stanovalcev same, pooblastil Vekosovo temeljno organizacijo Komunalna oskrba. Tudi njih so te verige in ograde motile, ker so jih in jih še ovirale pri opravljanju storitev, recimo pri odvozi smeti. »Kar strah nas je bilo, kako bo z zimskim pluzenjem, če bi se ograjevanje nadaljevalo s takšnim tempom kot se je pričelo. K sreči se je vsaj ustavilo,« pravi direktor te temeljne organizacije Mihael Uranjek.

SKRAJNI ROK — ZAČETEK SEPTEMBRA

Do sredine prejšnjega tedna verig še niso odstranili nikjer, oziroma le pred stanovanjskim objektom ob Tomšičevi cesti, kot smo opazili, pa čeprav odlok velja že od 2. avgusta. Za odstranitev verig imajo skupnosti stanovalcev na voljo mesec dni, ki se izteče prve dni septembra. Komunalna inspekcija pa je, kot ji narekuje odlok, že izdala odločbe za odstranitev Vekosu, skupnosti stanovalcev pa pozvala, da naj ograde odstranijo same.

»Če se ozremo malo po mestu in imamo v mislih začetek septembra, potem ni opaziti kakšne posebne pripravljenosti, kaj šele navdušenja, da bo odstranjevanje

steklo,« ugotavljajo poznavalci in opazovalci. »Se vedno je okoli 12 večjih stanovanjskih blokov, ki so z vseh strani obdani z verigami,« je po ogledu »terena« ugotavljal tudi direktor Komunalne oskrbe.

VEKOSOV RAČUN BO VISOK

Če bodo morali verige in ograde odstranjevati delavci Vekosove Komunalne oskrbe in tega ne bodo storile skupnosti stanovalcev same, potem bo račun, ki ga bodo dolžne poravnati Vekosu precejšen. O ceni smo povprašali Vekos: »Če upoštevamo trenutno prodajno uro kvalificiranega delavca 125 tisočakov, kompresorsko uro 240 tisočakov, krpanje asfalta 400—500 tisoč in to, da bo ponekod potrebna še betonska podlaga, bo račun zelo velik. Zato bomo za konkretne primere izdelali predračun in zahtevali avans,« pravijo v Vekosovi Komunalni oskrbi. »Morate razumeti, da je naša osnovna dejavnost zahtevna, da je zaradi verig ne moremo zanemarjati, kaj šele kreditirati takšnih del kot nam jih nalaga odlok,« pravi Mihael Uranjek.

KOMUNALNI INŠPEKTOR BO DOSLEDEN

Komunalna inspekcija je izdelala seznam tistih, ki so si parkirna mesta zagradili. Kje in kdo so ni treba ponovno naštevati, ker to opazi vsak že ob bežnem sprehodu skozi mesto. »Vsi pa imajo možnost, da ograde odstranijo sami v roku enega meseca po veljavi odloka,« pravi cestno-komunalni inšpektor Božo Potušek. Po tem odloku bodo po preteku časa izdali odredbo komunalni organizaciji, ki bo te ograde odstranila na stroške skupnosti stanovalcev. »Pri tem bomo dosledni. Vse ograde bodo odstranjene na način, ki ga predpisuje odlok,« je odločen cestno komunalni inšpektor.

M. Krstič-Planinc

Hop, hop. Do kdaj še? (Posnetek B. Mugerle)

Krajevna skupnost Lokovica

Ostajajo le še ceste

V iztekajočem se referendumskem obdobju so krajanje skupnosti Lokovica marsikaj postorili in tako že skoraj v celoti začrtane naloge tudi uresničili. Med drugim so obnovili dom krajanov, ki je resnično postal središče združevanja krajanov, zgradili večnamensko športno igrišče, s pridom ga koristijo stari in mladi, postavili pokrita avtobusna postajališča, v tem letu pa so največ pozornosti namenili posodobitvam krajevnih cest.

Kar 42 kilometrov makadamskih poti so imeli še do lani. V drugi polovici leta so jih posodobili nekaj metrov, letos pa so z asfaltom prevlekli obkleske še nekatere. »Krajanje pokažejo največjo pripravljenost in voljo prav pri reševanju komunalnih vprašanj. Zato slednja rešujemo kolikor pač lahko še najbolje. Brez udarniškega dela seveda ne gre. Prav tako ne brez denarnih prispevkov koristnikov cest samih. S skromnimi sredstvi samoprispeva in pomoči siva ter nekaterih delovnih organizacij tako velikega zalogaja ne bi zmogli,« poudarja predsednik sveta krajevnih skupnosti Lokovica Viktor Glavnik, ki se nadeja tolikšne slege in pripravljenosti krajanov pri uresničevanju potreb ter želja tudi v prihodnje.

Lokovičani referendumskega programa niso samo uresničili, ampak naredili tudi nekaj, česar niso predvideli v referendumskem programu. Med drugim so v prvi polovici tega leta razširili telefonsko omrežje za 100 števil. Izkoristili so ponujeno možnost, zavijali rokave in 55 že obstoječim priključkom dodali nove. Ob vsem tem ni zanemarljiva njihova skrb za okolje, urejenost kraja in podobno.

Pred njimi je sedaj le še ureditev kanalizacije v delu krajevnih skupnosti. Uresničevanja te naloge se bodo poskušali lotiti že letos, nadaljevali in končali pa naj bi jo prihodnje leto. »To bo zahtevna in obsežna naloga. Kos pa ji bomo, če ne bomo stali ob strani, ampak zavijali rokave, vsi,« poudarja Viktor Glavnik.

(tap)

Trim kolesarjenje

Kolesarjenje je eden najbolj zdravih očitno pa tudi priljubljenih športov. Dokaz za to, je nedeljska trim akcija Zveze telesno kulturnih organizacij, ki se je udeležilo preko 150 kolesarjev, ki so se odpeljali do Zavođen in nazaj. Eni so bili zelo hitri, saj so to pot premagali skoraj v eni uri, drugi pa malo počasneji, pa saj to sploh ni važno. Važno je sodelovati in važno je premagati začrtano pot. S tem pa pravzaprav nihče ni imel prevelikih težav in akcija je zares odlično uspela. Organizatorjem in udeležencem v zadovoljstvo.

(bz)

Gorenje Servis

Septembra na Triglav in Velebit

Med delavci Gorenja Servisa je vse več ljubiteljev planin. Letos so že opravili nekaj vzponov na vrhove v Sloveniji. Skupina 9 delavcev Gorenja Servisa je bila zadnji teden od petka do nedelje, na Kredarici, kjer je urejala skladišče. Lani pa so, prav tako s prostovoljnim delom, uredili pristajalni prostor za helikopter.

Od 7. do 9. avgusta se bo okrog 60 delavcev Gorenja Servisa povzpela na najvišji vrh pri nas — na Triglav. Letošnji obisk Triglava bo tretji organizirani skupinski obisk našega očaka Triglava.

Lani so se delavcem Gorenja Servisa pridružili na izletu na Triglav člani Planinskega društva Železarna Skopje, letos pa bodo njihovi gostje člani Planinskega društva Rade Končar iz Zagreba.

Konec septembra pa bodo planinci Gorenja Servisa nadaljevali osvajanje najvišjih vrhov po posameznih jugoslovanskih republikah. Lani so bili v Makedoniji, letos bodo obiskali Velebit prihodnje leto pa se bodo napolnili v Bosno in Hercegovino.

(vš)

Razpadajoča hiša, ki vabi v nesrečo

Se bo moralo otrokom kaj zgoditi?

Že dolgo je znano, da otroška igra in domišljija nimata meje. Bolj kot je kakšen predmet nevaren za igro, raje si z njim krajšajo čas. Tudi prostori, kjer se otroška igra odvija, so včasih vse prej kot primerni. V mislih nimamo le cest, te so tako že terjale največ mladih življenj, ampak je tudi drugih pasti, ki kar prežijo na mladež,

precej. Sploh sedaj, v času počitnic, ko so otroci bolj ali manj prepuščeni sami sebi, jim pride marsikaj na misel. Žal, se premalokrat zavedamo, v kakšno nevarnost se otroci podajajo s svojo igro. Strezni nas šele takrat, ko je prepozno in se pripeti nezgoda. Takrat pa so krivi vsi drugi, le sami ne, ki smo bili dolžni otroke posvariti in

nenazadnje nadzirati njihovo početje.

Sedaj pa h konkretnemu primeru, ki marsikoga bode v oči, ker se zaveda tega, da se bo moralo naposled zgoditi kaj hudega, preden bodo odgovorni kaj ukrenili. V Saleku, strmo v hribu, blizu smučarske vlečnice, je nekoč bila srednje velika kmetija Poklač, po domače

Urhova. Hišo in hlev je z odhodom lastnikov močno načel zob časa. Nekaj časa mu je vztrajno kluboval podnajemnik, vendar ko se je pred sedmimi leti izselil, je vidno razpadala še hiša. Danes je že v takšnem stanju, da bi si prej zaslužila drugo ime. Prav v tej porušeni gneti so bližnji otroci našli svoj koteček za igro, nezavedajoč se nevarnosti, ki jim grozi iz stropa. Strop se bo namreč vsak čas sesul na tla. Pod praktično ni, le nekaj trhljih desk in grozljive luknje nad kletjo. Kako klaverno je pogled na razpadajoč objekt, je težko opisati. Zapišemo naj le, da nas je ob obisku pošteno pretreslo. Da bi bila mera polna, so začeli nekateri tudi odlagati odpadno »šaro«. Zvedeli smo, da je pred časom nekdo tu odložil celo večje število poginulih kokaš.

Razpadajoči objekt sta si pred nedavnim ogledala tudi predstavnik krajevnih skupnosti Salek in miličnik postaje milice Velenje med drugim tudi zato, ker so se z otroško domišljijo naokoli razširile govorice, na trenutke prav grozljive.

—bm—

V tej podrtiji, nekoč hiši, se otroci najraje igrajo

Notranost je prav grozljiva

srečanje

Valter Demšar

Gotovo marsikdo od vas pozna Valterja Demšarja, tako kot ga poznamo v redakciji Našega časa, kamor vsake toliko časa pride na kratek klet o filateliji. Morda kako drugače — kot človeka, ki je rastel s kolektivom Rudnika lignita Velenje, v katerem je vztrajal do upokojitve leta 1974, morda se ga še spomni kot nekdanjega funkcionarja NK Rudar. Morda tudi kot prizadevnega člana Planinskega društva, enega od začetnikov in rekli bi lahko tudi ustanoviteljev... Morda pa ste se s njim srečali v kakšni povsem drugačni vlogi. Morda tudi nobeni. A srečali ste ga gotovo ko počasi z vzdignjeno glavo, stopa skozi mesto. Človek bi rekel — sivolas. Pa, ko dobro razmisliš, pravzaprav Valter Demšar nima sivih las. Ima bele.

Ko mu omeniš znamke, filatelijo, gotovo reagira z nasmehom in zasanim pogledom. Ko je ob enem njegovih obiskov spet beseda nanesa na znamke, še nismo bili prepričani, da bo iz tega klepet nastalo! Srečanje! Ko pa je, smo rekli — pa res škoda, čisto drugače bi zvenelo, povsem drugače bi bilo, če bi se o znamkah pogovarjali v pristnem ambientu, ob občudovanju njegovih zbirk — jugoslovanske, te znamke ima vse od leta 1920 naprej, od »Verigarja«, ki so izšle v slovenski izdaji in prikazujejo sužnja raztegnjenega na verige. Te znamke so tiskali v Ljubljani. Poleg jugoslovanskih pa Valter Demšar zbira še avstrijske in švicarske. Švicarske, te ima za najlepše, najbolj kakovostne. »Tudi naše znamke, tiskane v švicarski tiskarni, so najlepše«, pravi. Najbolj pri srcu pa so mu znamke flore in faune, ki izhajajo v Jugoslaviji, eno leto izide flora, drugo leto fauna. Ko smo tako pogovor prekinjali in ga spet nadaljevali — recimo o znamki Mauricius, najdražji znamki na svetu, ki jo je Valter Demšar imel priložnost

videti na svetovni razstavi na Dunaju, ali ko smo spregovorili o jugoslovanski znamki, Esperantici iz leta 1953, zelo redki znamki, ki pa jih ima Valter več, mu je spomin ušel v čas, ko smo v Titovem Velenju pričeli graditi mestni toplovod. Spomnil se je, da je takrat prodal eno od teh znamk in za izkupiček kupil števce, ki ga je nujno potreboval. In ko smo spet načeli dilemo kdo so pravi zbiralci, pravi filatelisti — tisti, ki zbirajo žigosane ali nežigosane zbirke — mimogrede Valter Demšar zbira nežigosane, ko smo omenjali, oziroma je omenjal, da je zbiralec znamk že preko petdeset let, si le nismo mogli kaj, da ga ne bi povprašali, kako je začel. In s tem bi mogli začeti tudi mi. Pa bomo, ko ga bomo jeseni ali pozimi, to je najbolj primeren čas, za ogledovanje, sistematiziranje, urejanje znamk, obiskali. Zato danes na koncu začetek: »Z zbiranjem znamk sem pričel med obema vojnama, ko smo živeli na Škalskem griču, kjer je »tati« ob trgovini vodil tudi pomožno pošto. Ko sem včasih očetu pomagal, sem prišel v stik z znamkami. Posebno všeč so mi bile pošiljke iz tujine, s tujimi znamkami na njih. Včasih sem s tistimi, ki so takšne pošiljke dobili, navezal tudi stike in tako se je začelo.« Tako se je začelo in trajalo. Več kot petdeset let mu je filatelija hobi, s katerim živi, se veseli, »včasih pa se z njim tudi jezi«, je pripomnil. Ampak tega slednjega, tega mu ne bi čisto verjeli.

(mkp, vos)

NK Rudar

Normalno — igra za vrh

Drago Kostanjšek

V nedeljo, 27. avgusta, bodo oživila tudi igrišča v slovenski nogometni ligi. Na bližnji pričetek tekmovanja se razumljivo zelo zavzeto pripravljajo tudi nogometaši Rudarja. S treningi so pričeli 24. julija, razmeroma kratko pripravljalo obdobje pa je za toliko bolj naporno. Tudi zaradi petih kol tekmovanja za pokal nogometne zveze Slovenije. Trener Drago Kostanjšek je minulo obdobje tako ocenil:

»Glede na ekipo iz prejšnje sezone ni več Jalušiča in Cvjetkovića, ki sta odšla v Avstrijo, v JLA se odpravljata Gorošek, od tam se je vrnil Pečevnik, nova pa sta Miševski,

ki je v Rudarju že igral in mladinec Murić, ki nam ga je za to sezono posodila ljubljanska Olimpija. Rezultati v pokalnem tekmovanju me ne skrbijo preveč, saj so bile tekmice sestavni del rednih treningov in torej niso pravo merilo vrednosti. Tudi zato ne, ker so v podobnem položaju tudi ostale ekipe.«

Lani ste imeli v klubu velike ambicije, nekaj kol pred koncem prvenstva ste celo razmišljali o medrepubliški ligi. Kaj pa letos? »Za ekipo kot je Rudar je to normalno, vedno moramo biti v bitki za vrh lestvice. Kako bo letos je težko reči, saj ima vsako prvenstvo svoje posebnosti in značilnosti. Vsaka ekipa lahko doseže več kot je načrtovala, v vsaki lahko tudi nepričakovano zaškripa. Naši cilji ostajajo enaki kot prejšnja leta, pred nedeljskim začetkom pa nas že pestijo poškodbe. V Mariboru sta se namreč poškodovala igralca prve ekipe Miševski in Omić, ki ju bo težko nadomestiti, če do nedelje ne bosta sposobna za igro. V prvem kolu gostujemo na vročem terenu v Kamniku pri ekipi Stol Virtus. Vsekakor pričakujem boj za vrh.« vos

Velik uspeh Vikija Vertačnika

Mladi šahist v svetovnem vrhu

Prejšnji teden se je s svetovnega mladinskega prvenstva v šahu slepih, ki je potekalo na Švedskem, vrnil Viki Vertačnik in s seboj prinesel odlično odličje — bronasto medaljo in tako postal tretji šahist na svetu. »Zame je bila že sama udeležba na takšnem tekmovanju izredno velik dogodek, zastopaš Jugoslavijo in si na očeh vse javnosti,« nam je Viki Vertačnik povedal najprej, ko smo ga obiskali na njegovem domu v Topolšici. Še prej pa smo mu seveda pustili nekaj časa, da si od napornega potovanja spočije in uredi vtise.

Vikija Vertačnika sta na svetovno prvenstvo spremljala oče in trener Matej Žnuderl iz Celja. To Vikijevo potovanje naj

bi krila Zveza za šport in rekreacijo invalidov Jugoslavije, kjer pa niso imeli za to denarja, zato so pomagale delovne organizacije.

Na tekmovanju je sodelovalo osem igralcev sedmih držav, poleg Jugoslavije Švedska, Portugalska, Sovjetska zveza, Poljska, Irsko in dva predstavnika Belgije. »Igrali smo sedem kol po Bergerjevem sistemu — vsak z vsakim. V prvem kolu sem startal slabše, ko sem igral s Portugalcem in sem imel malo sreče, da sem zmagal, ker mu je padla zastavica. V drugem kolu sem premagal kasnejšega svetovnega prvaka in kot se je pokazalo na koncu najmočnejšega igralca turnirja tudi po »rejttingu«. To je bila res lepa partija,

morda celo najlepša na turnirju. V tretjem kolu je prišel nesrečen poraz s kasnejše drugouvrščenim, sledili sta dve zmagi, ki sta me ponovno vrnila v vodstvo, vendar v zadnjih dveh kolih nekako nisem zdržal,« nam je potek tekmovanja razložil Viki Vertačnik.

Z osvojenim tretjim mestom, prvi je bil tekmovalac Sovjetske zveze, drugi Šved sicer jugoslovanskega porekla, tretji pa Viki, je izredno zadovoljen, ker si je že pred začetkom sezone zastavil za cilj le uvrstitev na državno prvenstvo. Po zmagi pa so se začele priprave za svetovno prvenstvo, ki so bile kar naporne. Z njimi je pričel takoj po koncu šolskega leta. Viki gre namreč septembra v 3.

letnik Srednje družboslovne šole Centra srednjih šol. »Zelo intenzivno sem delal skoraj vse do odhoda na svetovno prvenstvo, vsak dan po več ur. Precej sem delal s kolegi v Celju, predvsem s trenerjem Matejem Žnuderlom in Ivanom Mlačnikom, pa tudi z Blažem Ivanušom, ki se jim moram zahvaliti,« je še poln vtisov pripovedoval Viki.

Na koncu nam je povedal še, da se bo počasi začel pripravljati na šolo, da pa šaha ne bo prestopil na stranski tir, sploh, ker bo že na naslednjem tekmovanju moral pokazati veliko. Ubraniiti medaljo s svetovnega prvenstva pa je, kot je rekel, veliko bolj težko, predvsem pa manj hvaležno, kot če se na takšnem tekmovanju pojavi kot, do včeraj, še popolnoma neznan tekmovalac.

Za uspeh na svetovnem prvenstvu, Viki, iskrene čestitke tudi iz našega uredništva. (mkp)

Rokometni klub Šoštanj

Zaslužijo si podporo

Pred šoštanjskimi rokometi je nova tekmovalna sezona, zahtevnejša in pomembnejša od dosedanjih. Nastop v močni drugoligaški konkurenci terja veliko naporov, saj v drugi ligi ne nameravajo igrati le leto dni. Obstanek v ligi je trden cilj, če vanj ne bi bili prepričani, ne bi trošili denarja in se močno trudili. Priprave so pravzaprav pričele že v dneh od 24. julija do 1. avgusta. Takrat so trenirali tisti, ki so želeli in z veseljem lahko ugotovimo, da je bila udeležba zelo dobra. Redne priprave pa so pričeli 1. avgusta. O novostih v ekipi je trener Tone Tiselj povedal naslednje:

»Resno vadijo vsi lanske igralci, s služenja vojaškega roka se je vrnil Krejan, ponovno je pričel trenirati Frankovič, novince in okrepitev pa sta zunanja igralca Šerbes iz Krškega in Novšak, ki je že igral v prvoligaških ekipah Aera Celje in Zagreb Chromos, zadnje leto pa na Finskem. To je izkušen igralec od katerega pričakujem, da bo povezoval igro mladih šoštanjskih rokometišev.«

Šoštanjčani so že odigrali vrsto tekem, nastopili na turnirjih, naslednji bo na vrsti v soboto v Sevnici, potem pa bodo odšli na Češkoslovaško, saj že vrsto let sodelujejo z rokometiši iz Topolčarja.

nov. Sklepne priprave bodo opravili od 14. do 21. septembra v Kranjski gori.

»Za tako zahtevne priprave smo se odločili zaradi težkega sporeda v prvih kolih. Prvenstvo se prične 30. septembra in že v prvem kolu gostujemo pri Istraturistu v Umagu, ki je poleg bjelovarskega Partizana in Celja najresnejši kandidat za prvo mesto. Prav Bjelovarčani pa so naši nasprotniki že v 2. kolu. Kako bo v prvih dveh kolih zares ne vem, če pa se nam posreči kakšen podvig, toliko bolje za vse nas. Vsekakor točke načrtujemo v 3. in 4. kolu,« pravi Tone Tiselj. Obenem dodaja, da morajo do pričetka prvenstva urediti še nekaj nujnih organizacijskih zadev pri katerih še imajo nekaj težav, precejšnja ovira pa je tudi naša miselnost, ki igralcem ne »dovoljuje« popustov v siceršnjem življe-

Tone Tiselj — mladi, podjetni trener

nju, brez njih pa v tako zahtevnem tekmovanju, s treninji, potovanji in tekami ne gre. Kakorkoli že, v Šaleški dolini se moramo postaviti na stran mlade in obetavne šoštanske ekipe, saj si klub in vsi igralci to zaslužijo. vos

Državno prvenstvo v športnem plezanju

Mejovšek četrti

Predzadnji vikend je bilo v Bohinju državno prvenstvo v športnem plezanju, ki je šlo tudi za jugoslovanski pokal.

Začelo se je v soboto s kvalifikacijami plezalcev in nadaljevalo s polfinalom plezalcev. Med štiriindesetimi najboljšimi jugoslovanskimi in italijanskimi plezalci sta nastopila tudi dva velenjska plezalca člana Šaleškega (AO). Za nedeljski finale se je z devetim rezultatom iz polfinala uvrstil Matej Mejovšek, na 30. mestu pa je pristal Grega Justin.

V nedeljskem finalu se je pomerilo 15. najboljših plezalcev v smeri z oceno (VIII+/IX-), ki

so jo plezali na pogled. Na prizorišču »Pod Skalco« se je zbralo ogromno ljudi, ki so pozorno spremljali vsak plezalec gib in ga nagradili z aplavzom. Kot sedmi se je podal v steno Mejovšek, ki je z elegantnim plezanjem in dinamičnim metodom dosegel do takrat najvišjo točko (7,44 m). Za njim je štartal naš vrhunski alpinist Tomo Česen in bil za 12 cm višji. V nadaljevanju so sledili sami vrhunski plezalci — Slabe, Lukić, Sterni in Guček, ki je na koncu tudi zmagal. Odlično četrto višino je dosegel Mejovšek in le malo ga je ločilo od tretjega mesta. S tem je Mejovšek dosegel odličan rezultat, saj je za njim ostala kar velika skupina favoritov. S tem rezultatom je trenutno na 12. mestu v tekmovanju za YU-pokal. In če povejmo, da Matej pleza le leto dni in da so za njim že tri smeri IX težavnostne stopnje, je to še večji uspeh in spodbuda za nadaljnje delo.

Kako bi ocenil tvoj dosežek na tekmovanju?

Mislil, da je to odličan rezultat in sem zelo vesel, da je prišel v pravem trenutku, saj mi prejšnja tekmovanja niso šla najbolje.

Pod smerjo si imel verjetno tremo?

Ne, psihično sem bil zelo dobro pripravljen, plezal sem lahko in vseskozi me je spremljala dobra glasba.

Tvoj recept za tako nagel vzpon

v plezalski sceni?

Recepta praktično ni, je le sistematično delo. Sam treniram povprečno 3 ure na dan kadar ne plezam in ko plezam sem poglabljen ves dan, cel teden. Trening imam sestavljen kar se da po mojem okusu, veliko delam za moč, ukvarjam se z yogo ne zanemarjam stretchinga največ pa dam na balvaniranje, predvsem lahкотnemu gibanju v skali, saj je zame to največjega pomena. Pa tudi hrana in notranji mir sta bistvenega pomena, saj je to šport vitkih in močnih.

Tvoj nadaljnji cilj?

Vsekakor kakšna smer X. težavnostne stopnje, še lahkotnejše gibanje v skali in kakšen dober rezultat na tekmah. Pa tudi čim več smeri v hribih, po možnosti kakšen kvaliteten vzpon.

Grega Justin

Smučarski skoki

Mladi za pokal alpskih dežel

Za ljubiteje smučarskih skokov bo zanimivo in privlačno v nedeljo na velenjskih smučarskih skakalnicah. Velenjski smučarsko-skakalni klub namreč pripravlja prvo tekmo pomladka alpskih dežel, vse v sodelovanju s kluboma Eisenerz iz Avstrije in Predazzo iz Italije. Ob tekmi bosta v nedeljo, 27. avgusta, za pionirje se bo tekma na 55-metrski skakalnici pričela ob 9.30, za mladince pa ob 15.00 na 80-metrski skakalnici. Iz Avstrije bodo nastopile ekipe Stajerske, Koroške in Solnograške, iz Italije Južna Tirolska in Furlanija, iz ZR Nemčije Bavarska, iz Jugoslavije pa ekipe ljubljanske, gorenjske in štajerskokoroške regije. Po prvi tekmi v Titovem Velenju bo druga na vrsti 2. septembra v avstrijskem Eisenerzu.

Zadrečki pokal Borcu

V nedeljo so v Kokarjah sklenili letošnjo ligo v malem nogometu za pokal Zadrečke doline. S pomočjo nazarske krajevne skupnosti jo je tudi letos organiziral in izvedel Bife Emil iz Kokarj. V ligi je tekmovalo 10 ekip, zmagali pa so igralci Borca, pred Šmartnim ob Dreti in ekipo »M« Market. Najboljši igralec in strelec lige je bil Aleš Turk iz Šmartnega, najbolj športni pa so bili igralci ekipe Čebelice.

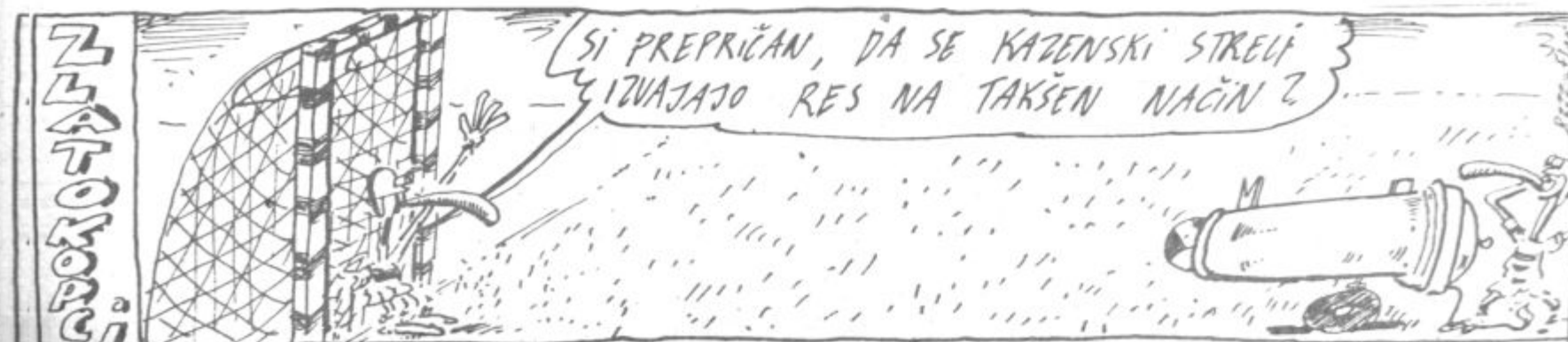

KMN Lajše

Mali nogomet — republiški turnir v Šoštanju

Tekmovalna komisija za mali nogomet s sedežem v Mariboru je že četrto leto zapored klubu malega nogometa Lajše-Šoštanj zaupala organizacijo republiškega turnirja »SRP 89«. To bo 12. turnir v letošnjem letu, nastopile pa bodo ekipe: Kremenčkovi iz Slovenj Gradca, Mušketirji z Raven, Videm iz Krškega, DTV iz Križevcev, Topolšica, G. Gracer iz Celja, P. Z. Intihar iz Celja, Picerija Skufca s Prevalj, Asterina Idila iz Portoroža, Cigler iz Šoštanja, Polena iz Mežice in domačin Lajše.

Ekipa Lajše se je po odličnih igrah na turnirjih v Križevcih, Ptuj, Voličini in na Prevaljah že uvrstila v sklepni del republiškega tekmovanja, ki bo novembra v Tolminu, zato bodo tokrat vse sile uprli v dobro organizacijo turnirja. Ljubitelji malega nogometa bodo torej lahko uživali na rokometnem igrišču v Šoštanju v soboto od 9. do 20. ure.

Amazonzka dekleta v predstavi

PERFEKTNO HLADNI

Amazonzka dekleta, ki sestavljajo gledališče Podjetje za proizvodnjo fikcije, bodo v petek, 25. avgusta, ob 19.00, nastopile v okviru velenjskih poletnih kulturnih prireditev v atriju KSC v Titovem Velenju.

Predstava se začne s krvoločnim dvobojem, nato pa se spreverže v komično-ironično letovišče s samotnim otokom strasti v ozadju in z nenavadnim posegom marsovcv v idilo. Zanj je značilna predvsem nenavadna strukturiranost, ki gledalca preseneti, saj se navezuje na nekakšno naivnost in izredna domišljavost prizorov.

Kabaretna predstava ženske skupine Podjetje za proizvodnjo fikcije je narejena brez literarne podlage, režiserjev, kostumografov, scenografov, kljub temu smo prepričani, da bodo dekleta za-

dovoljila specifičen okus in želje velikega dela občinstva.

VIKI GROŠELJ NA HIMALAJI

V nedeljo, 27. avgusta, ob 20.00, bo na ploščadi pred velenjsko Namo, predaval znani Himalajec VIKI GROŠELJ o poti I. jugoslovanske odprave v Himalajo s kitajske strani. Govoril bo o življenju v Tibetu in vzponu na 6. najvišji vrh na svetu — 8202 m visoki Čo-Oju, po prvenstveni smeri.

DUNAJSKI POJOČI DEČKI, CATS in MARJANA LIPOVŠEK

Odhod na koncert Dunajskih pojočih dečkov bo v soboto, 26. avgusta ob 16.00 izpred Rdečih dvorane. Prijave so še možne! Edini letošnji ogled musicala CATS bo v petek, 15. septembra,

z odhodom ob 6.30. Cena 265 ATS. Vključen je tudi ogled Dunaja. Prijave že sprejemamo.

Vabimo na gala večer z Marjano LIPOVŠEK, dne 21. septembra ob 20.00 v Cankarjevem domu v Ljubljani, kar bo tudi otvoritveni koncert v sezoni. Sodeloval bo Simfonični orkester slovenske filharmonije. Vabljeni!

Gostovanje madžarskih pevk

Pred leti smo že dvakrat prisluhnili dekletom ženskega zbora pedagoške šole iz Szegeda, ki so nas pod vodstvom profesorja Georgija MIHALKA s svojim muzikalnim petjem iskreno ganile in navdušile.

Profesor Mihalka je pozneje večkrat kot strokovni svetovalec in predavatelj sodeloval tudi z velenjskimi zborovodji in zbori (mladinski mešani zbor Centra srednjih šol, mladinski pevski zbor osnovne šole Miha Pintar-Toledo; oba sta na mednarodnem mladinskem pevskem festivalu v Celju letos dosegla odličji).

V PETEK, 25. avgusta 1989 ob 20. uri pa se bo, s pevkami iz Szegeda spet predstavil, zdaj v koncertni dvorani glasbene šole v Titovem Velenju. Ta glasbeni dogodek ob koncu poletne sezone bo gotovo izjemen muzikalni užitek, zato mu bo vredno prisluhniti.

Vstopnice bodo na voljo 1 uro pred koncertom v glasbeni šoli.

Šoštanj

Vrstijo se turistične prireditve

Gasilci Šoštanja so konec prejšnjega tedna začeli letošnje turistične prireditve v tem kraju. Kar vsak dan se dogaja tu kaj zanimivega.

V ponedeljek so pripravili revijo velenjskega plesnega kluba, torej je potekal v znamenju piva, včeraj so prišli na svoj račun otroci, saj so zanje pripravili velik otroški živ zav. Danes velja obiskati, ves dan, do 18. ure, kramarski sejmen na Trgu svobode, jutri ob 18. uri pa bo na vrtu Kajuhovega doma nastopila folklorna skupina kulturno umetniškega društva Anton Tanc iz Laškega in godcev iz Košnikove gostilne.

Najbolj veselo pa bo v Šoštanju v soboto, dopoldne bodo pripravili turnir v malem nogometu, zvečer ob 20. uri pa se bo začela pri bazenu tradicionalna »Šoštanjska noč«. Višek večera bo prav gotovo izbor »princeze šoštanjske noči«.

Na podlagi sklepa o ustanovitvi in Pravilnika o podeljevanju priznanj — Odbor za podeljevanje priznanj Občinske izobraževalne skupnosti Velenje

RAZPISUJE NATEČAJ

za podelitev priznanj Občinske izobraževalne skupnosti za leto 1989.

I. PRIZNANJA:

1. Šilihovo priznanje
2. Šilihova značka
3. Šilihova plaketa in nagrada
4. Priznanje Občinske izobraževalne skupnosti Velenje.

Priznanja se podeljujejo posameznikom, samoupravnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in društvom za posebne zasluge pri razvoju vzgoje in izobraževanja v občini Velenje.

II. RAZPISNI POGOJI:

ŠILHOVO PRIZNANJE se podeljuje za posebne uspehe pri vzgojnoizobraževalnem delu pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.

ŠILHOVA ZNAČKA

se podeljuje za večletno prizadevanje in posebno uspešno vzgojnoizobraževalno delo pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.

ŠILHOVA PLAKETA IN NAGRADA

se podeljuje za dolgoletno uspešno in življenjsko delo na področju vzgoje in izobraževanja pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.

PRIZNANJE OBČINSKE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI VELENJE

se podeljuje za posebne uspehe pri razvijanju vzgojnoizobraževalne dejavnosti v občini Velenje in za posebno uspešno sodelovanje pri izvajanju celovitega procesa vzgoje in izobraževanja, posameznikom, samoupravnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in društvom. Predloge na podlagi tega razpisa lahko dajejo posamezniki, delovne organizacije, samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične organizacije, družbenopolitične skupnosti in društva.

Utemeljene pisne predloge za podelitev priznanj za leto 1989 pošiljate Občinski izobraževalni skupnosti Velenje, Efenkova 61, p.p. 1, najpozneje do 10. septembra 1989.

ODBOR ZA PRIZNANJA

Radio Velenje

Oddajamo na ultrakratkovalnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čistitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10 v Titovem Velenju. Informacije dobite po telefonu 855 450.

PETEK, 25. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 17.00 Vaše čistitke in pozdravi; 17.30 V imenu Sove (oddaja, ki jo pripravlja Šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 27. AVGUSTA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čistitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 28. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.10 Kdaj, kje, kaj; 16.15 Minute z domačimi ansambli; 16.45 do 18.00 Poletno popoldne na Radiu Velenje; 18.00 Lestvica Radia Velenje.

SREDA, 30. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Poletno popoldne na Radiu Velenje; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

KINO

REDNI KINO VELENJE Četrtek, 24. 8. ob 18. uri ter petek, 25. 8. ob 18. uri SRCE ZA ROCK'N'ROLL — ameriški, glasbeni. Ponedeljek, 28. 8. ob 19. uri KAČA IN MAVRICA — ameriški, grozljivka. Vloga: Michael J. Fox.

Petek, 25. 8. ob 10. uri ter sobota, 26. 8. ob 10. uri SRCE ZA ROCK'N'ROLL — ameriški, glasbeni. Vloga: Bill Pulman.

Ponedeljek, 28. 8. ob 10. in 18. uri ter torek, 29. 8. ob 18. in 20. uri KAČA IN MAVRICA — ameriški, grozljivka. Vloga: Betsy Russell.

Sreda, 30. 8. ob 10. uri MAŠČEVALEC — ameriški, akcijski. Vloga: Chris Mitchum ob 18. in 20. uri SMRTNOSNI STREL — ameriški, akcijski. Vloga: Don Johnson.

NOČNI KINO V REDNEM KINU

Četrtek, 24. 8. ob 20. uri ter petek, 25. 8. ob 20. uri SEKS MED DELOVNIM ČASOM — ameriški, trda erotika. Vloga: Annette Haven.

Sobota, 26. 8. ob 22. uri ter ponedeljek, 28. 8. ob 20. uri MLAJŠI IN BOLJŠI — ameriški, trda erotika.

OTROKOM IN MLADINI DO 18. LETA STAROSTI NE DOVOLIMO OGLEDA NOČNIH PREDSTAV!

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 8. ob 20. uri NOČNI KINO: SEKS MED DELOVNIM ČASOM — ameriški, trda erotika.

Nedelja, 27. 8. ob 18. uri SRCE ZA ROCK'N'ROLL — ameriški, glasbeni.

Ponedeljek, 28. 8. ob 19. uri KAČA IN MAVRICA — ameriški, grozljivka.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 24. 8. ob 20. uri SRCE ZA ROCK'N'ROLL — ameriški, glasbeni.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 8. ob 20. uri MILAGRO — VOJNA ZARADI FIŽOLA — ameriški film.

Nedelja, 27. 8. ob 20. uri NOČNI KINO: SEKS MED DELOVNIM ČASOM — ameriški, trda erotika.

Torek, 29. 8. ob 20. uri KAČA IN MAVRICA — ameriški, grozljivka.

POČITNIŠKI PROGRAM OTROŠKIH OZ. MLADINSKIH FILMOV V REDNEM KINU

Četrtek, 24. 8. ob 10. uri PIKA NOGAVIČKA — mladinski film.

Sobota, 26. 8. ob 10. uri VNITEV PSA ŠEPETLJE — mladinska komedija.

Torek, 29. 8. ob 10. uri OBUTI MAČEK in OSTRŽEK — otroški.

Četrtek, 31. 8. ob 10. uri POTOVANJE V AFRIKO — MLADINSKA KOMEDIJA. KINO VELENJE SI PRIDRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

Raziskovalni tabor v Zavodnjah

Kulturni center Ivan Napatnik v letošnjem letu prvič pripravlja enotedenski raziskovalni tabor od 28. avgusta do 1. septembra v Zavodnjah. S tabori, ki naj bi postali tradicionalna vsakoletna oblika raziskovalnega dela, želimo poživiti raziskovalno dejavnost v občini Velenje nasploh ter vzgojiti generacije strokovnjakov, ki bodo sposobni zaznavati in reševati številne probleme, pred katerimi stoji Šaleška dolina na pragu 21. stoletja. V delu tabora bodo sodelovali učenci osnovnih in srednjih šol ter študentje iz Titovega Velenja.

Na prvem taboru naj bi delo potekalo v naslednjih skupinah:

- najstarejša zgodovina Zavodenj (mentor prof. Tone Ravnikar)
- NOB v Zavodnjah (mentor Damijan Kljajič)
- Štavnba dediščina v Zavodnjah (prof. Vito Hazler)
- socialna in profesionalna struktura Zavodenj v 20. stoletju (mentor prof. Jože Hudales)
- ekološki problemi v Zavodnjah (mentor prof. Mira Sajko v sodelovanju z dr. Dušanom Plutom)
- izdelava računalniških programov za raziskovalne skupine (mentor ...)
- video in fotografska skupina (mentor Jeršič Stane)

Izvedbo tabora so omogočile nekatere delovne organizacije iz naše doline: Termoelektrarna Šoštanj, Rudnik lignita Velenje, ERA Velenje, NAMA Velenje ter Občinska raziskovalna skupnost in Občinski štab teritorialne obrambe.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občini Velenje

DELOVNA ORGANIZACIJA

POKLIC IZ ŠIFRANTA

PROSTA DELA IN NALOGE

DEL. IZK. NOČ. DČ. ROK. P. OD ŠTEV. DEL.

OBČINA VELENJE

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA voznik cestnih motornih vozil/voznik lahkih motornih vozil/ II. st./

— opravljanje prevozov oseb in vrednosti, vzdrževanje vozila in izdelava matric za tiskanje

GRADBENI MARKETING

Breda Ambrož, gr. t. Stanetova 35 Titovo Velenje

Nudimo vam pomoč in dokumentacijo pri nakupu nepremičnin na lokacijah Portorož do Poreča na razdaljah 500 m do 8 km od obale:

- nezazidljive parcele — z vodo — za postavitev prikolic
- zazidljive parcele
- stare objekte
- nove objekte od III. gradb. faze dalje, primerne za apartma- ali lokale.

Vse informacije na tel. (063) 857-889, od 18. ure dalje

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

LETA 1881

Slovenski gospodar je poročal o hudem pretepu med školskimi in velenjskimi fanti:

»Hud pretep je 24. avgusta nastal v Velenji med fanti iz skal in Velenja. Lotili so se tudi žandarjev, ki so jih mirili in tem hoteli puške izpipati. Na to so žandarji z orožjem fante napali in bilo jih je več ranjenih, eden posebno hudo na glavi.«

Epilog pretepa, ki je bil objavljen v eni naslednjih številčk Slovenskega gospodarja, je bil sledeči: »eden fantov ubit, drugemu je uho odrezano«. Pretepi med vročkrvnimi tudi danes niso nobena redkost in tudi epilog je žal večkrat enak epilogu izpred stotih let.

LETA 1889

Nekaj let kasneje pa je Slovenski gospodar znova poročal o dejavnosti Šaleške čitalnice v Šoštanju:

»Šaleška čitalnica ima v nedeljo poletno veselico na vrtu g. I. Schameja v Šoštanju. Na sporedu je petje in tombola.«

Še danes je delovanje marsikaterega društva odvisno od veselice in tombole, saj le tako uspejo napolniti kronično prazne blagajne!

LETA 1961

Naslednja novica je več kot sedemdeset mlajša, objavil pa jo je mariborski Večer:

»Št. Ilj pri Velenju je prav prijetna izletniška točka, kamor, posebno ob nedeljah odhaja mnogo velenjskih rudarjev. Tam je doma sadje in seveda tudi sadjevec, ki ga tamkajšnje prebivalstvo čišla prav tako kot Ptujčani vino.«

»Jabolčnik« je sicer nekoliko izgubil na veljavi, vendar je še vedno prav prijetna pijača, zlasti v vročih poletnih dneh.

LETA 1962

V Delu, kjer novic iz naše doline ni ravno v izobilju, je bila tega dne objavljena športno obarvana novica:

»Te dni bo v Velenjskem jezeru plavalni tečaj, ki ga bo vodil tov. Pistotnik. Želijo, da bi bil dobro obiskan. Tečajnike bodo seznanili tudi z reševanjem utopljenec.«

Tudi Velenjsko oziroma Turistično jezero je bilo nekdanje prijetno in dobro obiskana izletniška točka Velenjčanov.

LETA 1967

Tega dne je mariborski Večer objavil zanimiv članek z naslovom »V Šoštanju so proti podražitvi elektrike«:

»V Šoštanjski elektrarni, ki je naša največja dobaviteljica termoelektrične energije, se ne strinjajo s predlogom o podražitvi električne energije. Direktor termoelektrarne Šoštanj je povedal našemu sodelavcu, da sami niso nikoli predlagali podražitve in da se jim ne zdi potrebna. Po njihovem mnenju so dala predlog za podražitev distribucijska podjetja iz nekaterih delov države.«

Danes, ko cene skakejo iz dneva v dan, bi lahko takšen članek objavili le še 1. aprila. Vendar bi to bila prej slaba kot dobra šala, saj je novica za današnji čas tako neverjetna, da ji ne bi verjeli niti otroci.

DAMIJAN KLJAJIČ

Koledar

KOLEDAR IMEN:

ČETRTEK, 24. 8. 1989 — JERNEJ, NECA, (Jerneja), EMA

PETEK, 25. 8. 1989 — LUDVIK, JOCA, GREGA, JULIJAN SOBOTA, 26. 8. 1989 — ALJOŠA, ČERIN, ARNI, VIKTOR

NEDELJA, 27. 8. 1989 — MONIKA, ZLATKO, SVETKA, (Sveta)

PONEDELJEK, 28. 8. 1989 — AVGUŠTIN, HERMES, SARA, JULIJAN

TOREK, 29. 8. 1989 — BINCA, MOJMI, MOJCA, JANEZ SREDA, 30. 8. 1989 — FELIKS, ROŽA, ROŽLE, (Roman)

Mali oglasi

OTROŠKO PONY KOLO, zamrzovalno omaro in hladilnik, ugodno prodam. Telefon 853-011, zvečer.

OSEBNI AVTO OPEL RECORD 20 S, letnik 1980 prodam. Telefon 855-165.

DOBERMANE (mladiče) in BOBTAILA ugodno prodam. Telefon 062-631-607.

SKRINJO LTH, staro 5 let, prodam. Oglede popoldan na Can-karjevi 1/B, Železnik, IV. nadstropje. (nad Modnim)

FIAT 750 PRODAM, registriran do 7/90, telefon 856-130.

LADO 1300 S, letnik 1983 prodam. Božo Mrkonjič, Stantetova 10 Titovo Velenje.

VRTNO HIŠICO »KUNTE KINTE« prodam. Telefon 854-529, popoldan.

OPREMO ZA JEDILNICO, natur, ugodno prodam. Telefon dopoldan 881-111 interna 151.

PREKLICUJEM VELJAVNOST AVTOBUSNE KARTE Gorenje—Šalek—Gorenje na ime JASMINA CVIKL.

HIŠO V ŠALEKU, mestni toplovod, telefon, kabelska, zelenjavni, sadni vrt, zamenjam za kmetijo ali prodam. Verdev, Šalek 16 a Titovo Velenje.

GARAŽO, 7 m dolžine vzamem v najem. Plačam za leto dni naprej. Telefon dopoldan 854-867, doma 854-134.

MLAD ZAKONSKI PAR z enim otrokom, mirn in čist, nujno najame sobo z možnostjo kuhanja. Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas pod šifro »Redna plačnika«. Možnost vplačila v naprej za leto dni.

SINTESEYER YAMAHA MK-100 z ritmi in na programiranje, prodam. Alojz Podvratnik, Gavce 75, Šmartno ob Paki.

UGODNO PRODAM INDUSTRIJSKA ŠIVALNA STROJA Pfaff, hitrošivalka, ravni šiv, Singer (entelčarka 5 niti), telefon 882-235.

V STANOVANJSKI HIŠI OD-DAM opremljeno stanovanje. Pisne ponudbe pošljite na tednik Naš čas pod šifro »avgust«.

GLASBENI CENTER Korting in štiri radialne gume Sava 135 x 13 prodam. Telefon 855-699.

KUHINJSKE ELEMENTE prodam. Pirečnik, NH, Aškerčeva 7.

OTROŠKI ITALIJANSKI VOZICEK ugodno prodam. Bračičeva 3, Mravljak.

MIZO (120 x 80), raztegljivo in štiri stole prodam. Cena 400.000 din. Telefon 881-111 interna 156.

ŠIVALNI STROJ RUŽA B, brez rokavnika, star 2 leti, prodam za 550 SM. Šaleška 16, Elizabeta Samec.

VSAKO SOBOTO prodajamo jarkice pri kmetijski zadrugi KRO v Titovem Velenju. Telefon 33-751.

KUPIM HIŠO V TITOVEM VELENJU. Resne ponudbe pošljite pisno na upravo lista pod šifro »Takojs vseljivo!«

GOLF DIZEL, letnik 1979 prodam, neregistriran. Suša, Veljka Vlahoviča 40, Titovo Velenje, popoldan.

ZASTAVO 126 P, letnik 1986, prodam. Informacije po telefonu 858-897, po 15. uri.

MOTOR BT-50, star 1 leto, prodam. Telefon 884-052.

MLADE DOBERMANE, odličnih staršev, ugodno prodam. Kličite po telefonu 062-866-215, v popoldanskem času.

LAMELNI HRSTOV PARKET, 28 m² z lepilom in lakom prodam za 15% ceneje. Telefon 853-979.

MOTORNO KOLO TOMOS 14 M in varilni transformator vares 160/180 MT ugodno prodam. Matjaž Verdev, Kajuhova 14, Titovo Velenje.

ŠTEDILNIK, kombiniran (2 + 2), Iskra Korona, dobro ohranjen, ugodno prodam. Červenjak, Jankova 23, od 15. do 17. ure.

KRAVO SIVKO, brejo 7 mesecev, 3 tele in opaž 40 km², kvaliteten, bor, smreka, prodam. Ciril Jelen, Ponikva 35, Zalec. Telefon 779-366.

JUGO KORAL 55, letnik 5/88, ugodno prodam. Telefon 856-245, popoldan.

TOYOTO COROLLO XL-LI-MUTINO, januar 1988, prodam. Telefon 853-109.

GOLF JX BENCIN, letnik 1986, Golf JGLD, letnik 1982 in Džip Vilis-Mahindra prodam. Telefon 855-545 ali 857-676.

LADO 1500, letnik 1979, registrirano do 9/90, prodam. Telefon 854-108.

ZASTAVO 750, letnik 1980, prodam. Telefon 856-151, interna 63, od 8. do 9. ure.

LADO 1200 S, letnik 1985, prevoženih 44.000 km, ugodno prodam. Telefon 854-761, dopoldan.

R-4 TLS, letnik 1981/72000 km, zelo dobro ohranjen, ugodno prodam. Telefon 857-169 po 20 uri.

TOMOS AVTOMATIK, prodam. Telefon 856-961.

JUGO KORAL 55, julij 1988, prodam. Tel. 857-092 po 20. uri.

STAR PRALNI STROJ Gorenje, prodam. tel. 854-307.

Dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE:

Četrtek, 21. 8. 1989 dr. Zupančič dnevni dežurni

Četrtek, 21. 8. 1989 dr. Zupančič nočni dežurni

Petek, 25. 8. 1989 dr. Žuber dnevni dežurni

Petek 25. 8. 1989 dr. Renko O. nočni dežurni

Sobota, 26. 8. 1989 dr. Kočvar glavni dežurni

Sobota, 26. 8. 1989 dr. Kikec notranji dežurni

Nedelja 27. 8. 1989 dr. Kočvar glavni dežurni

Nedelja 27. 8. 1989 dr. Kikec notranji dežurni

Ponedeljek 28. 8. 1989 dr. Renko V. dnevni dežurni

Ponedeljek 28. 8. 1989 dr. Vrabčič nočni dežurni

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIK: 27. 8. 1989 dr. Darinka Šuster

DEŽURNI ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ:

Četrtek 24. 8. 1989 dr. Pirtovšek

petek, sobota, nedelja 25., 26., 27. 8. 1989 dr. Stupar

DEŽURNI VETERINAR:

Od 25. 8. do 1. 9. dr. Matko Milan Topolšica 15, telefon 891-166.

V GRAJSKEM HRAMU NA VELENJSKEM GRADU
NOVA VIDEOTEKA!!

VIDEO SONČEK

Pri „ROKU“ - Titovo Velenje

Tel.: (063) 854-627, 855-999

Video Sonček vas vabi v Grajski hram. Lepo vas bodo postregli, vi pa izkoristite res ugodno ponudbo.

Video Sonček vas pričakuje vsak dan od 9. do 18. ure, ob ponedeljkih pa od 15. do 18. ure.

izobraževalna organizacija za izobraževanje odraslih

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE p.o.

Na Delavski univerzi Velenje bomo tudi v š. l. 1989/90 izvajali različne oblike izobraževanja odraslih.

Poleg izobraževalnih oblik, ki jih narekujejo ustrezni zakonski predpisi, družbenega izobraževanja in funkcionalnega usposabljanja za potrebe delovnih organizacij, bomo organizirali tudi nekatere šole za pridobitev izobrazbe. Načrtujemo začetek izvajanja programov za pridobitev naslednjih poklicev:

— **VOZNIK** — IV. st. zahtevnosti — enoletno izobraževanje — pogoj za vpis je opravljena IV. st. zahtevnosti v drugih programih

— **VOZNIK — AVTOMEHANIČAR** — IV. st. zahtevnosti — šolanje traja 3 leta — pogoj za vpis je uspešno končana osnovna šola

— **ADMINISTRATOR** — IV. st. zahtevnosti — šolanje traja 3 leta

— **UPRAVNI TEHNIK** — V. st. zahtevnosti — šolanje traja 4 leta

— **EKONOMSKI-KOMERCIJALNI TEHNIK** — V. st. zahtevnosti — šolanje traja 4 leta

Pogoj za vpis v navedene 3 usmeritve je uspešno končana osnovna šola in starost nad 17 let, oz. zaposlenost

— organizirali bomo tudi **OSNOVNO ŠOLO ZA ODRASLE**, in sicer za manjkajoči 7. in 8. razred

Vse zainteresirane za našete šolske oblike vabimo, da se najkasneje do 8. septembra 1989 za izobraževanje prijavijo. Posamezno šolo bomo namreč organizirali le v primeru, če bomo zanje zbrali dovolj prijav.

Sprejemamo tudi prijave za naslednje tečaje, namenjene občanom:

— **strojepisje**

— **nemščina, angleščina in italijanščina** — začetni in nadaljevalni tečaji

— **nemščina, angleščina — intenzivni konverzijski tečaji**

— **nemščina in angleščina** — začetni tečaji za predšolske otroke

— **slovenski jezik** za občane iz drugih jezikovnih področij SFRJ

— **gospodinjstvo** (kuhanje)

— **šivanje in krojenje**

— **strojno pletenje**

— **avtogeni trening**

— **radiestezijska**

— **aerobika za odrasle in**

— **druge oblike**, za katere bo zaznan primerno velik interes občanov

Za vse navedene izobraževalne oblike se lahko prijavite na Delavski univerzi Velenje, Titovo Velenje, Titov trg 2 osebno ali po telefonu na št. 853-576, in sicer vsak delovni dan med 8. in 12. uro, ob ponedeljkih in sredah pa tudi med 15. in 18. uro.

VELIKA VEČINA DOSEDANJH UDELEŽENCEV IZOBRAŽEVANJA NA DELAVSKI UNIVERZI VELENJE JE BILA S KVALITETO IZOBRAŽEVANJA TER IZREDNO UGODNIMI IN VSAKOMUR DOSTOPNIMI CENAMI ZELO ZADOVOLJNA. PREPRIČANI SMO, DA BOSTE TUDI VI, ČE SE BOSTE V KATERO IZMED NAVEDENIH IZOBRAŽEVALNIH OBLIK VKLJUČILI

VABLJENI!!

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta in dedija

Antona Sopolška

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam pomagali, bili v oporo, darovali cvetje ter izrekli sožalje.

Posebej se zahvaljujemo sosedi Zaliki Hamer, govornikoma in gospodu duhovniku za opravljen obred in vsem ostalim.

Žalujoci: žena Vida, sinova Bojan in Dušan z družinama ter drugo sorodstvo.

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega

Ivana Završnika

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih nesebično pomagali.

Posebej se zahvaljujemo najbližjim sosedom na Esenkovi, sodelavcem SDK Titovo Velenje, DO Tiskarne Titovo Velenje, nečakinji Iviči, govorniku, rudarski godbi, pevcem in g. duhovniku za opravljen obred.

Z žalostjo v srcu
VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi ljubega sina, brata, strica, moža in očeta

Mirana Kotnika

miličnika UNZ Ljubljana mesto

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom za sočustvo in izraženo sožalje, darovano cvetje, vso pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala velja Upravi za notranje zadeve Ljubljana mesto in sodelavcem za lepo opravljen obred.

Žalujoci: mama, oče, sestra, žena in sin.

Kako bi dihal rad,
poslušal, gledal,
sedel med vami,
kteremu vmes povedal.
O. Zupančič

Mikaven program, veliko obiskovalcev

Najboljši so bili Mladi prijatelji

Kar tri velike prireditve so bile konec minulega tedna v Šaleški dolini. Čeprav posameznim prirediteljem to ni bilo po godu, saj so načrtovali še kakšnega obiskovalca več, pa so gotovo bili na koncu vsi zadovoljni. V Šoštanju so gasilci proslavljali 110-letnico nadvse razgibanega, plodnega in vsestranskega delovanja tamkajšnjega društva, kolektiv Rekov Družbene prehrane je pripravil »Noč ob jezeru«, na Graški gori pa je bilo v nedeljo popoldne 14. srečanje ansamblov domače glasbe. Obiskovalcev se je menda povsod kar trlo, ob napovedanih dobrih programih pa ima za to veliko zaslug seveda lepo vreme.

Da, v nedeljo je bilo toplo, pa tudi na šoštanjski noč ob jezeru je bilo prijetno (o slavlju gasilcev pišemo v drugem sestavku). Vseeno pa še vendarle obstaja tisti čenč... Če bi bila samo ena prireditev: ali srečanje na Graški gori, ki je vendarle starejše ali samo mlajša Noč ob jezeru, bi morda na eni ali drugi prireditvi bil še kakšen obiskovalec več. Toda kaj, ko je tretja avgustovska nedelja lokalna po petnajstem, ko so denarnice mnogih se nabasane. Sicer pa, zakaj bi se sploh kregali zaradi te sobotne noči oziroma nedelje. Če bo program mikaven, se prirediteljem ne bo treba bati za obiskovalce.

Prireditelji noči ob jezeru so napovedovali bogat in pester program. Tudi atraktiven z

ognjemetom. Velika, morda celo največja mikavnost večera so bili skoki v vodo naših državnih akrobatskih reprezentantov. Zaslužno so poželi veliko aplavza, saj so mnogi od obiskovalcev prvič v živo videli tovrstne mojstre. No, seveda je že kar na začetku noči ob jezeru vse, da, upamo se trditi, navdušil ansambel Agropop in njihova — kot je dejal napovedovalec šarmantna, frapantna, erotična Šerbi. Tudi češkoslovaška skupina Contry sisters se je predstavila z lepim petjem, program so popestrili še nekateri drugi izvajalci (Miha Kralj, pa velenjski godbeniki). Sodelovali so tudi folkloristi iz Tolmina. Mladi so se zabavali v improviziranem disku. Starejši obiskovalci so želeli plesati, pa sprva niso imeli kje, ne ob čem, saj so se Agropopovci in češkoslovaška dekleta predstavili bolj s šov programom. Kasneje se je narodnozabavni ansambel Veseli slavčki le trudil, da bi nabrusil pete tistih, ki so želeli poskočiti ob polki ali valčku. Žal, moramo prenesti besede mnogih da si takšna turistična prireditev le zasluži boljše godce kot so bili slavčki. Verjetno bi bil enakega mnenja tudi Slavko Avsenik, če bi bil slišal, kako so se mučili z igranjem njegovega Robleka, V spomin, itd.

Naslednji dan, v nedeljo popoldne, pa smo že bili na Graški gori na 14. srečanju ansamblov

Na noči ob jezeru je bila velika izbira za jedce. Tudi ogromna mortadela in 9-metrski ocirkovca.

domače glasbe. Pri tej prireditvi smo se srečali z zadovoljstvom in nezadovoljstvom. Prireditelji so bili zadovoljni z lepim vremenom, in obiskom, nezadovoljni pa s številom nastopajočih. Prvotno se je prijavilo kar 20 skupin, na preizkušnjo, deset dni pred tem so od 13 prišle le 4 skupine. Na 14. srečanju jih je sodelovalo šest. Razlogov, zakaj tolikšna odpoved ansamblov, organizatorja nista zvedela, zato lahko ugibamo, da si je večina izmed njih verjetno le zbal predhodnega izbora. Zanj sta se prireditelja odločila, da bi dvignila kakovostno raven tega, vse bolj uveljavljenega srečanja.

Tudi letos sta vse nastopajoče ocenjevali posebna strokovna komisija in komisija občinstva. Da bi bilo ocenjevanje kar najbolj objektivno, sta organizatorja letos sprejel poslovnik ocenjevanja, ki je kar precej zahteven (kriteriji), in obiskovalci so morali na ocene strokovne komisije čakati zelo dolgo. Morda kar predolgo.

Na letošnjem srečanju je po kakovosti zelo izstopal ansambel Mladi prijatelji iz Šentilja pri Mariboru. Bil je edini zlat, dobil je tudi najvišjo nagrado srečanja — kipec Nošenje ranjenca, vodja Mladih prijateljev Rudi Kraner pa je dobil še priznanje za besedilo. Srebrno priznanje sta prejela kvintet Sava z Bleda in družina Lipuš iz Šmihela na avstrijskem

Koroškem. Bronasto priznanje Zlate strune iz Rogaške Slatine in Koroški muzikantje. Pisno pohvalo pa je strokovna komisija podelila ansamblu Labod iz Titovega Velenja.

Mladi prijatelji, ki so bili že tretjič na srečanju na Graški gori, so navdušili tudi komisijo občinstva in priigrali so si tudi nagrado uredništva Radia Velenje — lep kristalni pladenj.

Srečanje na Graški gori so seveda nadaljevali še pozno v noč, netekmovalno, ob igranju ansambla Prerod s Ptuja, lanskega nagrajenca občinstva na ptujskem festivalu, ob zabavi humorista Geze in seveda ob jedanju in pijači, ki je je tudi bilo dovolj.

Prihodnje leto bo (naj bi bilo), že 15. srečanje; torej majhen jubilej. Upajmo, da bo na srečanju zaigralo le več ansamblov kot letos, in da organizatorjem ne bo treba daljšati tekmovalnega dela tako kot letos. Ker je bilo namreč le šest skupin, so pred samim začetkom zaprosili nastopajoče, da so ob dveh tekmovalnih skladbah zaigrali še eno za ogrevanje.

Še to: Radio Velenje je nedeljsko srečanje na Graški gori spremljal z nekajkratnim neposrednim vključevanjem ekipe iz improviziranega studia v neposredni bližini prireditvenega prostora.

Proslavili visok jubilej

V soboto popoldan je bila na Glavnem trgu v Šoštanju velika gasilska vaja, ki je pritegnila pozornost številnih krajanov Šoštanja, pa tudi od drugod so si jo prišli ogledat. Z njo pa so se v Šoštanju začele gasilske prireditve, s tem pa tudi prireditve ob letošnjem turističnem tednu.

V soboto zvečer so se gasilci zbrali še na svoji svečani seji, proslavljali so namreč 110 letnico svojega obstoja. Na seji so med drugim podelili 150 gasilskih odlikovanj, častnih diplom in plaket. To seveda ni čudno, saj sodi šoštanjsko gasilsko društvo med najaktivnejše, najštevilnejše, pa tudi med najstarejše. Največ odlikovanj je dobil Hinko Bolha.

S praznovanjem so gasilci nadaljevali še v nedeljo, ko je bilo popoldan tekmovanje za šesti Zunkovičev memorial. Ta je še posebej zanimiv in vreden ogleda, saj pripeljejo gasilska društva na plan svoj dragoceno starinsko opremo. Najstarejšo imajo Šoštanjčani, narejena pa je bila na začetku tega stoletja. Tekmovanje pa je bilo seveda čisto ta pravo, prvo mesto med ročnimi brizgalnicami pa so si priborili gasilci z Ljubnega ob Savinji, med motornimi brizgalnicami pa so se najbolj izkazali gasilci gasilskega društva Loka pri Zusu.

Tekmovanje, ki si ga je prav tako ogledalo veliko Šoštanjčanov in drugih obiskovalcev, kar vse iz Slovenije (pospremlili so svoje gasilske ekipe), so popestrili s prikazom stare gasilske opreme in seveda obvezno godbo in parado. Popoldan je krenila skozi mesto prava gasilska povorka, pred gasilskim domom pa je bilo zatem veliko gasilsko zborovanje, ki so ga obogatili še s predajo novega gasilskega avtomobila, ki ga je šoštanjskim gasilcem kupila skupnost za varstvo pred požari občine Velenje. Tega pomembnega dogodka se je udeležil tudi predsednik gasilske zveze Slovenije Branko Božič, ki je govoril na gasilskem zborovanju.

V. K. mz

Igralke in trenerji bomo naredili svoje

Lanska tekmovalna sezona je bila za rokometišče Velenja ena najuspešnejših v desetletni zgodovini njihovega nastopanja v drugi zvezni rokometni ligi. Doseženo 5. mesto naj bi bilo razlog za zadovoljstvo, vendar žal ni tako. Razveseljivo je v tekmovalnem pogledu, organizacijsko in denarno pa je klub dobesedno živorenil in prvenstveno sezono komajda zdržal. Po sklenjenem prvenstvu je v klubu zavladalo »brezvladje«, saj je celotno vodstvo odstopilo, ob tem pa ni poskrbelo za svoje naslednike. Prvenstvo se bliža, kako bo torej v bodoče? Trener Miro Požun meni takole:

»Klub je trenutno v velikih težavah, kadrovskih in vodstvenih. Zapustili so ga vsi funkcionarji, naslednikov ni. Za to skrbimo trije, ki smo ostali, dva trenerja in en funkcionar. Precej dela smo opravili. Dobili naj bi novega predsednika — Vinka Zupanciča, pri oblikovanju nove uprave pa nam veliko pomaga bivša igralka Nada Zavolovšek-Hudarin.

Trenerje seveda predvsem zanimajo igralke in tudi tu stanje ni rožnato. Kmetičeva je odšla v Nemčijo, Petkova naj ne bi nastopala zaradi težav v služ-

bi, Omerovičeva zaradi poškodbe hrbtenice, v tujini pa si nov klub išče tudi Golčeva. Ostali sta nam takorekoč le dve članici — Karičeva in Vičarjeva, tu sta vratarici Lakičeva in Hrstova, pa mlade igralke Zidarjeva, Topičeva, Verzelakova, Odrova, Hudejeva, Katičeva, Ikičeva in Janova. To je vse. Vsekakor bi radi v ekipi še naprej Golčeva, saj bo boj za obstanek še kako hud. Res je, da je bilo tudi v minuli sezoni v ekipi precej mladink in je zato peto mesto ob vseh težavah lep uspeh, vendar bo letos težje. Liga je bistveno močnejša, novinke v ligi so igralsko močno okrepljene, finančno veliko močnejše, kar v tej ligi veliko pomeni. Poleg tega je veliko možnosti, da bo v tem prvenstvu iz lige izpadlo kar pet ekip.

Kakorkoli že, denarne in organizacijske težave ostajajo. Lani ste razmišljali celo o izstopu iz lige. Kako bo letos?

»S tekmovanjem v drugi ligi moramo nadaljevati. Res je pešnica funkcionarjev in strokovnjakov menila, da bi

za leto dni izstopili iz druge lige, nastopali v slovenski ligi, vmes uredili vse zadeve in se vrnili v zvezni rang tekmoovanja. V času brezvladja pa v klubu ni bilo nikogar, ki bi si upal takšno odločitev sprejeti in pravočasno obvestiti rokometno zvezo Slovenije. Zdaj je za kaj takšnega prepozno. Če bi izstopili bi morali pričeti z nastopom v najnižjem rangu, to je v območni ligi, kar pa je glede na ugled Velenja in kluba nemogoče. Igralke in trenerji bomo naredili svoje, upam, da bo uspešna tudi uprava.

Na vso srečo se prvenstvo prične šele 30. decembra, s treningi smo pričeli 1. avgusta in izbrali najcenejši možni program priprav. Majhne spremembe bodo tudi v strokovnem delu. Doslej sem bil strokovni vodja in prvi trener sam, poslej pa bo prvi trener Branko Dobnik, ki že vrsto let uspešno dela z mladimi igralkami. Delo s prvo ekipo si bova torej na začetku delila, počasi pa bo Branko Dobnik prevzemal moje naloge.

Avtobus je nekdo ukradel v Črni na Koroškem, z njim pa pristal v Paki in pobegnili

Miličniki so zapisali

VLOMILI V KIOSK PRI ŠOŠTANJSKEM BAZENU

V noči na 14. avgust so neznan storilec, verjetno so bili mladoletniki ali otroci, vlomili v kiosk pri šoštanjskem bazenu. Odnegli so namreč cigarete in različne slaščice.

JE BIL KDO ODVEČ?!

Noč na 15. avgust so preživljali Hajrudin M., Omer S. in Murad S. pri Refiji 1., v njenem stanovanju. Zjutraj okoli pol šeste ure so se spili in Omer ter Murad sta začela pretepati Refijo in Hajrudina. Vzrok pretepa nam ni znan, morda pa ga bosta zaula sodnika za prekrške.

HITREJŠI OD KOLESKA Z MOTORJEM!

Stane T. je v noči na 16. avgust v Šoštanju zalotil neznanca, ki se je skušal odpeljati z njegovim kolesom z motorjem. Tekel je za njim, očitno zelo hitro, saj se je

neznanec ustrašil, da ga bo dobil. Pustil je kolo z motorjem in zbežal. Stane T. je bil seveda zadovoljen, da je dobil svoje prevozno sredstvo nazaj in ni tekkel za njim. Škoda, saj bo verjetno še poizkušal s tovrstnimi kraji, zato ne bo odveč, če bolj pazljivo zaklepate svoja kolesa in motorje.

ZGORELO STARO GOSPODARSKO POSLOPJE

Malo pred polnočjo, 16. avgusta letos, so dobili velenjski miličniki obvestilo, da gori gospodarsko poslopje Franca Stropnika v Plešivcu. Gasilci so se pred tem odhiti tja, vendar niso mogli pomagati. Zgorelo je seno in nekaj poljedelskega orodja.

ZAČEL V SONČKU, NADALJEVAL V SAMSKEM DOMU

Vesela družba je 16. avgusta ponoči razgrajala v gostišču Sonček na Kidričevi cesti. Najglasnejša sta bila Igor G. in Kojo L.,

ki sta tudi razbijala. Igor je razgrajal še tudi potem, ko se je vrnil v samski dom in ker je vse kazalo, da se ne bo pomiril, so mu miličniki priskrbeli za to noč ustreznejše prenočišče. Na postaji milice ni mogel nikogar motiti, razen morda dežurnega, kar pa ni tako hudo, saj mora biti ta povsem buden.

LOTIL SE JE VRATARJA

V noči na 17. avgust so morali posredovati velenjski miličniki še enkrat v Rekovem samskem domu, kjer je Dragan A. malo po eni uri napadel vratarja, a je, predno so prišli miličniki, zbežal.

UKRADEL AVTOBUS V PAKO

V Črni na Koroškem je nekdo 17. avgusta ponoči ukradel Integralov avtobus in se odpeljal z njim proti Titovem Velenju. Vožnje pa očitno ni bil vešč, ali pa ga je morda vodil alkohol. V Hudi luknji je namreč zapeljal s cestišča, naravnost v reko Pako. Škoda je nedvomno precejšnja, zato upajmo, da bodo predzredna tatu miličniki kmalu odkrili.

V ENI NOČI UKRADEL KAR DVA AVTA

Občani smo se začeli vse bolj samozaščitno obnašati, pravijo velenjski miličniki. Primer zares dobrega takšnega delovanja: Iz Plešivca so 17. avgusta ponoči poklicali, da je pri gostišču Volk sumljiv fant, mladoletni S. R. Zadržali so ga do prihoda miličnikov, ki so ugotovili, da je pred tem ukradel v Mislinju Renault 18, s katerim se je pripeljal v Plešivec, še pred tem pa je ukradel Golfa, ki ga je pustil v Mislinju. Upajmo, da bo kazenski ukrep, ki bo izrečen mladoletniku, pripomogel, da bo s takšnimi kraji prenehal.

POPRVEK

V prejšnji številki Našega časa smo v tej rubriki zapisali, da je razbijala in kričala Zorica M. Njeno pravilno ime je Gorica. Razgrajala je na cesti Štirinajste divizije in to ponoči 13. avgusta. Med kršitelji javnega reda in mira je bila tudi ta teden. Tokrat je »ropotala« 19. avgusta, okoli 22. ure, na Šaleški 16.